

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ У ДЗЕРКАЛІ ЗМІ:

**За повідомленнями
друкованих та інтернет-ЗМІ, телебачення і радіомовлення
21 січня 2013 р., понеділок**

ДРУКОВАНІ ВИДАННЯ

- Ігор Калетнік: "Нам потрібні кардинальні зміни пріоритетів в економіці"**
"Дзеркало тижня"3
- Перший віце-спікер Верховної Ради України І.Калетнік — про реалістичність намірів покращити якість законотворчої роботи українського парламенту, необхідність переглянути держбюджет і пріоритети державної економічної політики, оптимальні шляхи детінізації економіки та об'єднання Митної й Податкової служб, особливості ситуації на ринку нафтопродуктів та обліку їх імпорту, а також про багато іншого.
- Правила гри на виборах мають бути незмінними** *Анна Шевченко, "Голос України"*9
- Народний депутат від ВО «Батьківщина» А.Шевченко запропонував відновити в парламенті діяльність робочої групи з опрацювання Виборчого кодексу, взявши за основу варіант кодексу, напрацьований робочою групою Верховної Ради попереднього скликання, яку очолював Ю.Ключковський.
- Убийство как на заказ** *Ольга Куришко, "КоммерсантЪ" (Украина)*.....10
- Генеральная прокуратура завершила расследование эпизодов уголовного дела, связанных с убийством в 1996 году народного депутата Е.Щербаня. В пятницу Генеральный прокурор В.Пшонка назвал бывших премьер-министров Ю.Тимошенко и П.Лазаренко организаторами и заказчиками этого убийства. Ю.Тимошенко в пятницу перешла в статус подозреваемой.
- Сергей Власенко: "Если бы Юлию Тимошенко можно было расстрелять, ее бы расстреляли"** *"КоммерсантЪ" (Украина)*12
- "Нет смысла говорить об этом, не понимая, что произошло, процедуры, по которой это происходило, не зная содержания врученного документа. Пока нам известно о случившемся только со слов Колпачикова, который далеко не всегда говорит правду. Представители пенитенциарной службы и он лично неоднократно были уличены нами во лжи".
- Битва за князівську спадщину** *Віктор Трегубов, "Дзеркало тижня"*14
- Єдиної позиції в протестувальників немає: якщо одні виступають проти будівництва у принципі, то інші сподіваються на можливість відновити князівський палац як туристичний об'єкт. Представники церкви, у свою чергу, натякають, що в лави протестувальників прокралися й ті, хто раніше був причетний до реалізації цього проекту.

ІНТЕРНЕТ-ЗМІ

- Довічне для Тимошенко: нюанси звинувачень і розгубленість опозиції**
Тиждень.ua17
- Питання здоров'я Юлії Володимирівни відійшло в тінь після заяви Генпрокурора про вручення їй нових обвинувачень. Те ж стосується й інциденту з трьома народними

депутатками, котрі напередодні відмовились полишити приміщення, де утримують Тимошенко, але вранці п'ятниці були буквально викинуті звідти за рішенням суду. Вже ввечері цей скандал відійшов на другий план.

Вадим Колесніченко: «Тимошенко симулює хворобу» *Українські Національні Новини* -19

Народний депутат від фракції Партії регіонів В.Колесніченко абсолютно не здивувався гарному стану Юлії Тимошенко на відеозйомці під час вручення їй повідомлення про підозру у співучасті вбивства нардепа Є.Щербаня. Політик вважає, що Ю.Тимошенко спекулює на своєму здоров'ї, щоб не потрапити у зал суду.

Сергій Пашинський: "Янукович - це вовк, що потрапив у капкан: він вже не знає, на що кидатися і що гризти" *Gazeta.ua*20

Коментуючи висунення Ю.Тимошенко нового звинувачення щодо причетності до вбивства народного депутата Є.Щербаня у 1996 році, народний депутат підкреслив, що ця справа, які попередні, "висмоктана з пальця".

Сергей Кивалов: «Украина в глазах Европы нередко выглядит странно, если не сказать смешно» *Главком*.....21

Неделю назад «Главком» опублікував статтю «Рецепт «покращення Європейського суду от Кивалова» о подготовленном С.Киваловым докладе «Обеспечения жизнеспособности Страсбургского Суда: структурные недостатки в государствах-участниках», который будет презентован на сессии ПАСЕ 22 января. Народный депутат не согласился с отдельными положениями статьи, обратившись с просьбой обнародовать его взгляд на данную тему.

Олександр Стоян: «Тюрма за голосування чужою карткою – це занадто» *Обозреватель*.....24

Хай там як, але сумарної кількості голосів "Батьківщини", "УДАРу" та "Свободи" недостатньо для ухвалення законопроекту. В опозиційному активі нині 177 голосів, тоді як для результативного голосування необхідно як мінімум 226. Чи готові представники ПР підтримати опонентів у питанні персонального голосування? Про це і не лише говоримо з регіоналом О.Стояном.

БЛОГИ

Анатолій Гриценко: «Живодери в офіцерських погонах?!» *pravda.com.ua*.....26

"Знаєте, після цього листа чи не вперше за останні роки пожалкував, що я – не міністр. Бо той комбриг був би відсторонений від посади за півгодини, а якщо інформація підтвердиться – звільнений негайно. І не лише з посади – з армії!"

Арсен Авоков: «Antonio Matragrano для Юлії» *pravda.com.ua*27

"Сьогодні Юлії як ніколи важлива підтримка кожного з нас!"

ТЕЛЕБАЧЕННЯ І РАДІОМОВЛЕННЯ

Україна за тиждень: Юлії Тимошенко висунули нове обвинувачення *УТ-1, Підсумки дня*.....27

Опозиція вимагатиме створення слідчої комісії у щодо розслідування вбивства Щербаня *5 канал, Час новин*28

"Подробности" выяснили, что происходит с "Аэросвитом" *Интер, Подробности недели*28

Для Президента важливіше утриматися при владі, ніж покращити добробут українців? *Радіо Свобода, Ваша Свобода*30

Ігор Калетнік: "Нам потрібні кардинальні зміни пріоритетів в економіці"
"Дзеркало тижня"

Перший віце-спікер Верховної Ради України Ігор Калетнік — про реалістичність намірів покращити якість законотворчої роботи українського парламенту, необхідність переглянути держбюджет і пріоритети державної економічної політики, оптимальні шляхи детінізації економіки та об'єднання Митної й Податкової служб, особливості ситуації на ринку нафтопродуктів та обліку їх імпорту, а також про багато іншого.

— *Ігорю Григоровичу, своїм головним завданням на посту першого віце-спікера ви назвали підвищення ефективності законодавчої діяльності парламенту в напрямку економічної політики. За рахунок яких конкретно заходів ви пропонуєте це зробити?*

— Коли ми аналізували законодавчу діяльність парламенту минулих скликань, то дійшли висновку, що у нас щодня відбувається розгляд усіляких технічних законопроектів, якими вносяться різні доповнення та зміни до вже існуючих законодавчих актів, тобто зміни до змін. Складається таке враження, що Верховна Рада працює як пожежна машина, вихоплюючи якісь "палаючі" шматки то звідти, то звідти, а загалом чітка системна робота відсутня.

Насправді всі наші суб'єкти законодавчої ініціативи — народні депутати, Кабінет міністрів, президент і Національний банк мають передусім забезпечити належний рівень підготовки законопроектів перед їх поданням до парламенту.

Як цього домогтися? Наприклад, щодо Кабінету міністрів необхідні рекомендації в нас уже є. У мене відбулася відповідна розмова з новопризначеним першим віце-прем'єром Сергієм Арбузовим, який за розподілом обов'язків відповідальний за взаємодію уряду з Верховною Радою. І обговорювали ми саме необхідність налагодження більш чіткої і системної роботи над законодавчими ініціативами уряду як органу, що узагальнює всі ініціативи міністерств і відомств в інтересах економіки та окремих галузей. Адже нині ці процеси відбуваються іноді настільки хаотично і безсистемно, що ніхто не може дати чіткої відповіді на запитання: а яка ж кінцева мета і чи справді завдяки заходам, що запроваджуються, буде забезпечений належний результат?

Тобто в пояснювальній записці до кожного законопроекту має міститися більш глибокий аналіз існуючої ситуації та ризиків, того, який ефект мали попередні заходи, а також більш аргументовано обґрунтовуватися очікуваний ефект від реалізації кожної із запропонованих законодавчих змін.

Окрім більш системної підготовки кожного законопроекту, має бути забезпечений і належний парламентський контроль щодо його імплементації та того, наскільки ефективно він працює.

Наступна складова — це робота в комітетах як найголовнішому майданчику із відпрацювання законопроектів перед поданням до парламентського залу. Ми сьогодні досягли взаєморозуміння і в комітетах, і з народними депутатами, щоб у нас чітко дотримувалась належна процедура. Якщо виникло складне та дискусійне питання, якщо є кілька альтернативних підходів до його вирішення, то вже на першому етапі треба створювати відповідні робочі групи і в рамках комітету проводити обговорення з громадським активом тих чи інших галузей.

Надзвичайно важливий етап — комітетські слухання, які мають проводитися регулярно (оптимально — кожні два-три тижні, мінімум — раз на місяць), щоб забезпечити належну якість підготовки законопроектів, адже саме тоді буде можливість вислухати всі зацікавлені сторони та експертів.

Наступний дискусійний майданчик іще вищого рівня — це парламентські слухання. Їх потрібно якомога частіше використовувати для обговорень за найскладнішими проблемами.

Наприклад той же Податковий кодекс, за півтора року після прийняття якого до нього вже внесли сотні поправок. Висновок — потрібно такі важливі питання розглядати не задом наперед, щоб потім знову не гасити безкінечно пожежі. Кожну законодавчу ініціативу необхідно ретельно аналізувати та детально обговорювати, щоб припускатися мінімуму помилок.

— *Це все — в основному теорія. А що на практиці?*

— Усі можливості відпрацювати цей процес на сьогодні є. Досить конструктивна робота налагоджується в комітетах. Ми готові в рамках парламенту здійснювати і забезпечувати розгляд законопроектів саме за процедурою повного обговорення. І це — важливий критерій підвищення якості законодавчої роботи, тому що саме тоді будуть вислухані всі позиції та прийняте зважене рішення.

І насамкінець ще одна важлива процедурна умова — це належний рівень представництва міністерств і відомств. На засідання комітету безперечно (ми ставимо сьогодні питання перед Кабінетом міністрів) мають приходити чиновники не нижче заступника міністра. Звичайно, заступник міністра може і повинен приводити із собою керівників профільних департаментів, фахівців, експертів. Але рівень заступника міністра має бути забезпечений, тільки тоді може йти мова про більш ефективну роботу в комітетах.

У парламентському залі представляти законопроекти мають міністри, як це й передбачено процедурою. В такому разі не тільки вони самі більш глибоко вникатимуть у питання, приділяючи належну увагу рівню подання законопроектів, а й завдяки цьому налагодиться конструктивна співпраця між виконавчою і законодавчою гілками влади.

— *Всі ці пропозиції передбачають зміни до чинного регламенту, яким керується Верховна Рада?*

— Зовсім нічого не потрібно змінювати.

— *Тобто фактично чинна нормативно-правова база всі ці процедури вже передбачає, і треба просто змусити урядовців і депутатів виконувати закони? Як, адже цього досі не вдавалося?*

— По-перше, всі питання, про які я сказав, ми вже обговорювали з керівниками парламенту та комітетів — і вони були дуже позитивно сприйняті. По-друге, такі ж питання ми поставили перед урядом, і тут у нас також є повне порозуміння. По-третє, і самі народні депутати нинішнього скликання налаштовані на чітке дотримання відповідних норм і вимог. Склалася унікальна ситуація, коли є бажання кожної із зацікавлених сторін реалізувати свої права, виконавши насамперед обов'язки.

— *Ви можете дати гарантію, що під час розгляду таких важливих для держави законопроектів, як, наприклад, держбюджет, уже не повториться минулорічна чи позаминулорічна ситуація із їх затвердженням без фактичного обговорення? Компартія не голосувала за держбюджет у грудні 2012-го, однак він ухвалений, і майже відразу почали говорити про необхідність його перегляду...*

— Ми вже обговорювали це питання з головою Верховної Ради. Є дуже чітке і серйозне налаштування, що парламент у рамках своїх законодавчих і контрольних функцій має вимагати від уряду і від самого себе належного дотримання процедур. Є чіткі регламентні строки бюджетного процесу — їх треба дотримуватися. У нас саме щодо держбюджету є чітко встановлені законом вимоги, коли і як має бути поданий його проект, хто має його представляти і якою є процедура його розгляду в парламенті.

І ви абсолютно правильно зазначили, що Комуністична партія не голосувала за бюджет-2013. Традиційно бюджетом незадоволені всі, така вже склалася практика ухвалення цього документа у Верховній Раді. Однак головна біда бюджету-2013 — він не є бюджетом розвитку.

Як, наприклад, можна голосувати за бюджет, в якому немає належного фінансування соціального сектора? На останній квартал узагалі "забули" закласти кошти на зарплату бюджетникам. Це питання потребує першочергового перегляду.

Крім того, поточного року уряду доведеться віддати понад 81 млрд грн на погашення державного боргу, це за умови, що курс гривні буде відносно стабільним. Ця сума на

15 млрд перевищує минулорічний аналог. Однак апетити, як кажуть, розігралися, і Кабмін планує продовжити позичати гроші у банків ЄС. Переважно на дуже витратні інфраструктурні проекти.

У бюджеті-2013 обсяг державних гарантій зростає порівняно з минулим роком у 10 разів — до 50 млрд грн. У тому числі на проекти Державної служби автомобільних доріг, яка і без того у 2013-му отримає майже 1,5 млрд дол. (!) кредитних коштів, позичених у трьох європейських банків.

Тим часом майже у вісім разів скорочено програму фінансування з підтримки заходів в агропромисловому комплексі: замість понад 800 млн грн у 2012 р. витратять лише 97 млн. Хоча саме аграрна галузь, я переконаний, може надати українській економіці головний поштовх розвитку.

Головний недолік бюджету-2013 у тому, що це — бюджет стагнації. За оцінками більшості економістів, Україна вже увійшла у стан рецесії. Буквально найближчим часом статистика озвучить підсумки 2012 р., однак за даними 11 місяців можна зробити висновок, що ми повертаємось у 90-ті роки.

Так, нинішній бюджет переглядатимуть за результатами першого кварталу, однак в який бік? Адже було закладено зростання ВВП на 3,4%, під нього виконано всі розрахунки. Однак перспектив такого зростання економіки цього року поки що не видно. Тому розраховувати на істотне покращення соціальних стандартів життя українців поки що доволі складно.

Висновок такий: нам потрібні кардинальні зміни пріоритетів в економіці. Скорочення неефективних капітальних видатків, перегляд пільг для окремих категорій бізнесу, повернення державі власності. На цьому наполягають і в подальшому наполягатимуть комуністи. Але всього цього не було в бюджеті-2013, тому ми й не голосували за нього.

— *А як щодо можливих бюджетних змін?*

— Бюджетні зміни, що будуть, як я очікую, вже на початку березня, ми дуже глибоко вивчатимемо, уважно дивитимемося, чого вони стосуються і як саме вони вплинуть на соціальну політику, наскільки буде можливість підвищити стандарти життя наших громадян. І після цього будемо визначатися. Це те, що стосується позиції фракції.

Що стосується позиції щодо дотримання процедури розгляду, то вона, безперечно, має бути забезпечена. Держбюджет в жодному разі не може прийматися похапцем за одну ніч, він має пройти відповідну процедуру розгляду в комітетах, доповіді на пленарних засіданнях, і ми цього домагатимемося.

— *Аналізуючи держбюджет, ви посилалися в основному на його видаткову частину. Але ви є одним із найкомпетентніших фахівців у сфері надходжень, зокрема митних. Чи бачите ви реальні джерела для підвищення доходів без збільшення тиску на легальних підприємців?*

— Безперечно, ні в якому разі сьогодні не можна йти шляхом посилення тиску на бізнес. Адже поки що у нас зазвичай так: хто платить — на того ще більше "сідають". Тому один із головних акцентів треба зробити на детінізацію внутрішнього ринку, на усунення існуючих незаконних схем мінімізації сплати податків. Потрібно дуже серйозно зайнятися питаннями виведення коштів в офшори, перегляду необґрунтованих податкових пільг, забезпечення нормального конкурентного середовища, детінізації зарплат і т.ін. Безперечно, необхідна сплата податків у максимально повному обсязі. Офіційно працювати має бути вигідніше, ніж у тіні. Це те, що має забезпечити новостворене Міністерство доходів і зборів.

— *DT.UA вже публікувало інформацію про наміри уряду запровадити згадані вами заходи. Ви вірите в можливість їх проходження через парламент, якщо конфлікти виникли вже навіть на етапі урядового погодження?*

— Щоб дати відповідь на це запитання, повернімося до попередніх. Головне, на мій погляд, — забезпечити належну підготовку законопроектів та відпрацювання необхідних регламентів і процедур. Якщо уряд зможе обґрунтувати необхідність запровадження

відповідних заходів, якщо щодо них пройдуть експертні обговорення та громадські слухання і при цьому вдасться довести їх корисність для економіки та держави, то чому ні? І тут ми маємо саме той випадок, коли відкрита і прозора процедура розгляду та обговорення хоча й здається більш тривалою та складною, насправді є цілком слушною і єдино правильною. Адже лише в такому разі вдасться забезпечити необхідну публічну легалізацію та суспільну підтримку, а отже, належну імплементацію цих ініціатив.

— А як визначити, буде більше користі чи шкоди, тому що точно будуть аргументи як "за", так і "проти"? Адже очікуване зростання бюджетних надходжень — це так чи інакше збільшення фіскального тиску на бізнес.

— Так. Але головне питання, про збільшення тиску на яку його (бізнесу) частину — легальну чи неофіційну — йде мова? У згаданих вами заходах, наскільки мені відомо, йдеться саме про протидію тіншовим потокам та операціям. Крім того, передбачаються і заходи із стимулювання легального виробництва — спрощення адміністрування, зниження деяких ставок, зокрема єдиного соціального внеску. Адже очевидно, що одними заборонами тут не дати ради, потрібні стимули.

Однак, на мій погляд, лише фіскальними заходами не обійтись. Збільшення надходжень коштів необхідно досягати й за рахунок поліпшення легального функціонування національних виробників, забезпечення максимально комфортних умов для їх діяльності.

Зокрема, потрібно сьогодні дуже серйозно займатися питаннями, пов'язаними з реалізацією програми імпортозаміщення та інших заходів щодо стимулювання внутрішнього ринку. Адже розвиток виробництв на території України — це і нові робочі місця, і, як наслідок, заробітна плата, сплата податків усередині країни, зростання бюджетних надходжень. Такий от виникає замкнутий цикл.

Якщо ж наш замкнутий цикл (а точніше, порочне коло) спрямований виключно на закупівлю імпортних товарів, то це хибний шлях, що призводить до розвитку чиєїсь економіки, але не вітчизняної. Імпортувати необхідно тільки ті види продукції, які в нас не виробляються або не ростуть із землі. А ви підійте на ринок, там навіть традиційну сільськогосподарську продукцію продають звідки завгодно — з Азербайджану, Вірменії, Туреччини... Невже немає змоги вирощувати картоплю, помідори і навіть кріп на території України?

Така сама ситуація і в більш матеріаломістких галузях. Візьмімо, для прикладу, нафтопереробку. З шести українських нафтопереробних заводів на сьогодні працює лише один — Кременчуцький. Однак і він завантажений лише на третину від своєї проектної потужності, забезпечуючи пальним переважно власну мережу АЗС, бо якість його продукції не відповідає міжнародним стандартам.

Переробка на нашій території майже зупинилася. Натомість імпорт нафтопродуктів, вироблених іншими країнами, становить близько 7,5 млн тонн (за потреби внутрішнього ринку у 9 млн) на 7,5 млрд дол.

Водночас за позитивним досвідом далеко ходити не треба. У сусідній Білорусі, з якої нині надходить 50% українського імпорту нафтопродукції, Мозирський завод сьогодні виробляє пальне стандарту Євро-5, експортуючи його в Нідерланди, Італію, Польщу й інші країни.

Необхідно вкладати кошти в реконструкцію наших підприємств. Замість імпорту, у нас можуть прекрасно працювати Херсонський комбайновий завод, Харківський тракторний завод і багато інших виробництв. Замість "Хюндаїв" можна купувати потяги на Крюківському вагонобудівному заводі. За рахунок цього, я впевнений, має запрацювати наша економіка, і за рахунок цього ми мусимо забезпечити дохідну частину бюджету. Знову ж таки виникає "закільцьоване" коло тих питань, які я вже озвучував.

— Ви згадали про важку ситуацію в нафтопереробній галузі. А чи не тому стоять заводи, що внутрішній ринок України пересичений не тільки легальним імпортом нафтопродуктів, а й напівлегальним і нелегальним? Адже компанії на кшталт "Лівелі", не сплачуючи податків до бюджету, можуть продавати продукцію за демпінговими, порівняно з легальними виробниками, цінами...

— По-перше, ринок нафтопродуктів надзвичайно прозорий. По-друге, імпортери нафтопродуктів — це все відомі компанії, за якими стоїть велика кількість лобістів того чи іншого рівня. Якщо взяти 20 найбільших імпортерів нафтопродуктів, які імпортують 80% усіх нафтопродуктів (майже 6 млн тонн), то всі вони (окрім "Укрпетроліумгруп") імпортували нафтопродукти і в попередні роки.

При цьому кожен з них має сталий сегмент імпорту, свою роздрібну мережу заправок станцій. І якщо на ринку з'являється хтось із позаконкурентними можливостями, то приховати цього неможливо. Якщо така ситуація виникає, то вона відразу стає відомою. Ви нагадали про ситуацію з "Лівелою". Це було пов'язано з рішеннями судів найвищих інстанцій, у тому числі Верховного суду України, який чітко вимагав здійснити оформлення нафтопродуктів у відповідному режимі. Тому сказати, що продукція цієї компанії була контрабандою, неможливо. Сама "Лівела" діяла в рамках чинного законодавства та припису Верховного суду, рішення якого зобов'язані виконувати будь-які органи на території України.

— *А що ви скажете з приводу сигналів, що іноді пальне завозиться в Україну нелегально цілими ешелонами?*

— Можна оперувати неперевіреними анонімними "сигналами", а можна — конкретними фактами, згідно з якими обсяги зафіксованих Митною службою нафтопродуктів співпадають з даними "Укрзалізниці" про їх ввезення.

— *Дані "Укрзалізниці" є повністю достовірними? В її гігантських обсягах перевезень не може "загубитися" кілька потягів?*

— В "Укрзалізниці" на сьогодні одна з найкращих систем електронного контролю даних товарів, які вони перевозять. Нині "Укрзалізниця" практично в онлайн-режимі може відповісти, де перебуває кожен її вагон і що він перевозить. У відомстві це дуже чітко фіксується. Тому те, про що ви говорите, в принципі нереально. Як тільки "Укрзалізниця" фіксує перетин кордону, ця інформація в автоматичному режимі надходить на митницю. На всіх станціях переміщення через кордон знаходяться прикордонники і митники. Одночасно фіксуються документальні дані, що це за товар, номери вагонів і відповідні документи до них. Усе це відбувається в електронному вигляді.

Тому сказати, що сьогодні існують схеми ввезення нафтопродуктів без сплати податків, в якихось значних масштабах — неможливо. Хіба що, наприклад, у Луганській області неодноразово правоохоронні органи виявляли підземні трубопроводи, якими через кордон прокачувалися нафтопродукти. Та якщо брати потужності цих "трубопроводів", то вони незначні, до того ж їх регулярно виявляють правоохоронні органи.

Та кількість, яка, можливо, теоретично проходить без сплати податків за такою схемою, не є критичною і не складає проблемної конкуренції для великих імпортерів. Набагато більше проблем сьогодні виникає внаслідок того, що нафтопродукти не виробляються саме на території України. Адже чому такої проблеми не існує в Білорусі, де сьогодні завантажені всі нафтопереробні заводи і взагалі немає економічного зиску від таких оборудок?

Шість українських НПЗ здатні переробляти до 52 млн тонн нафти на рік. У 2011 р. вони були завантажені лише на 34%. Тож якби ми сьогодні запустили нехай не шість заводів, а хоча б два, але щоб вони були належно модернізовані та випускали пальне відповідної якості, то цієї проблеми взагалі не було б. А так ці підприємства було за безцінь продано в приватну власність певним групам компаній, після чого їх фактично знищили. Тут потрібно ставити запитання інакше: чому так сталося? І чому власники, які при викупі брали на себе зобов'язання, не виконали їх, не завантажили виробничих потужностей і не вклали коштів у модернізацію, щоб ці заводи запрацювали так, як це відбувається в інших країнах?

— *Ви згадали про Міністерство доходів і зборів. Не жалкуєте, що митниця втратила відокремлений статус? З одного боку, Митна і Податкова служби працюють задля однієї меті — наповнення бюджету, збору податків. Але всі знають, що специфіка їх діяльності зовсім різна. Чи не перетвориться це на спробу "схрестити їжака та ялинку"?*

— Дійсно, мене доля Митної служби, якій я віддав 17 років свого життя після закінчення інституту, надзвичайно хвилює. І я повністю підтримую об'єднання цих двох служб, але з

одним застереженням — дуже не хотілося б, щоб замість об'єднання відбулося поглинання Митної служби Податковою. Тому що ви, безперечно, правильно сказали, що збір податків — це єдине, що їх об'єднує.

Більш того, стягнення податків — це лише одна із небагатьох функцій митниці. Головне в її роботі — здійснення митного контролю, в тому числі пасажирів, транспортних засобів, що в багатьох випадках не передбачає стягнення податків. Ще одна функція — це боротьба з контрабандою наркотиків, психотропних, отруйних речовин, історичних цінностей, зброї, боеприпасів. Це також дуже важлива складова, яку нічим замінити неможливо.

Не кажучи вже про розбудову інфраструктури, пунктів пропуску, створення комфортних умов, забезпечення та створення внутрішніх терміналів для суб'єктів зовнішньоекономічної діяльності. А також забезпечення встановлення тарифного, нетарифного регулювання, митної вартості. Це функції, які нічим сьогодні замінити неможливо.

Є також цілий ряд міжнародних зобов'язань, в яких лише Митна служба виступає суб'єктом взаємодії. Україна торік приєдналася до Кіотської конвенції, ДМСУ є членом Всесвітньої митної організації.

Тому митниця має залишитися працювати як структурна одиниця. На моє переконання, безперспективною буде ідея, яка передбачатиме створення обласних управлінь податків і зборів, що об'єднуюватимуть місцеві податкову і митницю. Це — абсолютно різні напрямки роботи та функції. Тобто необхідно розуміти, що це державні структури, які можуть тісно взаємодіяти, але об'єднати їх в єдине ціле на рівні областей неможливо.

Стосовно ж центрального апарату ідея абсолютно правильна, тому що, безперечно, цілий ряд підрозділів можна сьогодні об'єднати і отримати користь не тільки щодо наповнення бюджету, а й спрощення дуже багатьох процедур для господарюючих суб'єктів. Адже зникне подвійний контроль, буде одна служба аудиту (обмін даними налагоджено ще з минулого року), то ж не будуть спочатку приходити з перевіркою митники, а потім податківці, чи навпаки. Можна об'єднати та скоротити одні і ті ж підрозділи стягнення податків, документального забезпечення. В рамках цього об'єднання, безперечно, значно зменшиться і кількість державних службовців, тому що це логічно випливає з того, що цілий ряд функцій не треба буде дублювати. Це вже фактично і робиться, скорочення майже на 5,5 тис. осіб відбудеться найближчим часом, відповідні рішення прийнято.

Стосовно ж профільних підрозділів, то вони мають зберегти свій напрямок і на рівні центрального апарату. Мова йде про підрозділи організації митного контролю, митної вартості, тарифного, нетарифного регулювання, експертних досліджень, боротьби з порушеннями митних правил. Тому що це дуже специфічні напрямки. Служба аналізу ризиків у ДМСУ створювалася більше 15 років. Вона повністю побудована згідно з вимогами наших європейських колег і гармонізована з європейським законодавством.

Тому до реорганізації потрібно підходити дуже зважено. Але можу з певністю сказати, що Олександр Клименко — фаховий керівник, який у досить короткі терміни вникне і розбереться з особливостями функціонування Митної служби. Адже саме йому як міністру необхідно буде приймати рішення, що стосуватимуться митної справи. І я впевнений, що він зможе це об'єднання здійснити на користь як держави, так і українського бізнесу. І ті ідеї, які в нього сьогодні є, можуть бути корисними для того, щоб економіка отримала від цього об'єднання позитивний імпульс.

— Ви зазначали, що один із головних поштовхів розвитку економіки може дати сільське господарство. Однак чи можливо цього досягти без створення в Україні ефективного ринку землі? Якщо Компартія виступає категорично проти продажу сільськогосподарських земель, то чи вважаєте ви можливою (і на яких засадах) легалізацію ринку сільгоспземель, який де-факто в Україні вже існує, хоча і в тіншовій формі? Якщо ні, то які тоді існують альтернативи для стимулювання економіки?

— Позиція Компартії повністю відповідає її передвиборним обіцянкам — комуністи не голосуватимуть за продаж землі. Гадаю, нашу позицію поділятимуть і представники інших

політичних сил, які під час виборчої кампанії брали на себе зобов'язання перед українським народом забезпечити покращення рівня життя.

Поки що прийнято політичне рішення, Верховна Рада подовжила мораторій на продаж земель сільгосппризначення до 1 січня 2016 р. І обійти його неможливо. Мораторій можна тільки скасувати, інших шляхів, як його обійти, не існує. Попри твердження моїх колег.

Згоден, що порядок у цьому питанні наводити необхідно, адже великі агрохолдинги вже акумулювали по 100—300 тис. га землі. А люди за передані їм в управління паї отримують копійки.

Вирішення питання ринку сільгоспземель неможливе без максимальної гласності процесу. Адже земля для України, зважаючи на продовольчу кризу в світі, є певною мірою елементом національної безпеки. Вже протягом 20 років збільшення кількості населення в світі випереджає темпи зростання виробництва продовольчих товарів. У цьому плані значення України як великого аграрного виробника тільки підвищуватиметься.

Навіть найпростіші розрахунки показують, що ми можемо виробляти до 80–90 млн тонн зерна. При досягненні сьогодні тієї врожайності, що була в Україні у 80-х роках минулого століття, ми могли б без особливих зусиль експортувати до 30 млн тонн зерна і до 6 млн тонн цукру. Лише це могло б дати додаткових 7 млрд дол. надходжень до бюджету.

Проте для втілення таких планів у життя потрібні органічні добрива, сучасна техніка. А у нас поки що ситуація протилежна: більш як половина вітчизняних комбайнів відпрацювали понад 20 років. Саме через застарілу техніку Україна щороку втрачає врожаї на суму 8–9 млрд грн.

Комуністи й надалі наполягатимуть на законодавчій забороні купівлі-продажу земель сільгосппризначення, окрім випадків викупу державою у селян земельних паїв.

Однак ми визнаємо довгострокову оренду. Так само, як і передачу (продаж) орендних прав. От вам і такий бажаний для когось ринок землі. Але ринок, що залишається під контролем держави.

Довгострокова оренда — гарний інструмент у тому сенсі, що така оренда передбачає серйозне ставлення орендаря до землі. Він не поспішатиме, як зараз, за лічені роки вичавити з неї все, що можна, вирощуючи соняшник, а потурбується про стан і постійне відновлення родючості ґрунтів.

Разом з тим, якщо селянин прийняв для себе рішення працювати на землі колективно, сьогодні є і такі приклади, то не треба заважати, як це сьогодні часто буває. Потрібно допомагати.

<http://gazeta.dt.ua/macrolevel/igor-kalyetnik-nam-potribni-kardinalni-zmini-prioritetiv-v-ekonomici.html>

Правила гри на виборах мають бути незмінними

Анна Шевченко, "Голос України"

Ухвалення Виборчого кодексу — одне з питань, яке перейшло у «спадщину» парламенту нинішнього скликання від попереднього. На думку народних депутатів та експертів, Виборчий кодекс повинен закріпити сталі «правила гри».

Народний депутат шостого та п'ятого скликань від Партії регіонів Валерій Бондик, котрий свого часу працював і в Центрвиборчкомі, під час конференції на тему «Уроки парламентських виборів-2012 для виборів Президента України у 2015 році» висловив думку, що систематизація виборчого законодавства потрібна неодмінно.

«Питання про ухвалення виборчого кодексу порушувалося ще з 2004 року, але питання — чи вигідно це комусь чи не вигідно?, — сказав він. — Це вже справа народних депутатів нинішнього скликання». На думку В.Бондика, розвинуті, потужні політичні партії повинні нести відповідальність і за результати виборів, і за всі стадії виборчого процесу. Однак ставлення суспільства до виборів, на його погляд, «треба лікувати».

Народний депутат від ВО «Батьківщина» Андрій Шевченко запропонував відновити в парламенті діяльність робочої групи з опрацювання Виборчого кодексу, взявши за основу варіант кодексу, напрацьований робочою групою Верховної Ради попереднього скликання, яку очолював Юрій Ключковський. А.Шевченко також висловив сподівання, що на повторних виборах у п'яти мажоритарних округах, де ЦВК не змогла встановити результати голосування, три опозиційні сили мають висунути узгоджених кандидатів. А Верховна Рада з відкриттям другої сесії у лютому має визначитися з датою проведення довиборів. «Думаю, ми затягнули з оголошенням перевиборів, — сказав депутат. — Останній день весни — це критичний строк, коли ці вибори повинні відбутися. Не бачу інших юридичних чи моральних причин затягувати цю історію далі».

Виборчий кодекс необхідно ухвалювати з багатьох причин, щоб не виникали ситуації, коли під кожні вибори приймаються нові правила гри під того, хто їх хоче встановити, — таку думку висловив народний депутат від «УДАР» Ростислав Павленко. За його баченням, найоптимальнішим сценарієм було б запровадження пропорційної виборчої системи з відкритими регіональними списками. «Не партії, а виборці мають формувати склад фракцій», — вважає депутат. Р.Павленко закликав опозиційні сили проводити «наступальну» тактику — створити робочу групу з розробки Виборчого кодексу і спільно з громадськими організаціями, експертами та журналістами «тиснути на владу», роз'яснюючи, що в кодексі має бути закладено унеможливлення використання адмінресурсу.

Однак депутат від

ВО «Свобода» Ігор Мірошніченко не виключає, що парламент нинішнього скликання не прийме новий Виборчий кодекс, бо «влада не зацікавлена у ліквідації щілин», які дозволяють проводити непрозорі правила гри. «Щоб запобігти у 2015 році масовим фальсифікаціям, які можуть призвести до внутрішнього конфлікту в державі і вийти назовні, повинна бути стабільність виборчої системи», — сказав депутат. Водночас політик сподівається, що Верховна Рада зможе ухвалити закон про вибори народних депутатів на пропорційній основі з відкритими списками за рахунок... комуністів. Бо хоча фракція КПУ нині виступає союзником влади, однак, на думку І. Мірошніченка, на президентських виборах влада вже не буде зацікавлена в таких партнерах. Ще одним кроком до вдосконалення виборчої системи, на думку депутата, може стати формування окружних виборчих комісій за участю не лише парламентських партій, а й тих, хто має представництво у місцевих радах.

Моніторинг

За опитуваннями Фонду «Демократичні ініціативи», ставлення людей до виборів є здебільшого негативним, бо виборці вважають, що депутати не виконують своїх обіцянок.

Народний депутат України Ігор Мірошніченко, народний депутат України п'ятого-шостого скликань Валерій Бондик, народні депутати України Андрій Шевченко, Ростислав Павленко.

<http://www.golos.com.ua/Article.aspx?id=278169>

Убийство как на заказ

Ольга Куришко, "Коммерсантъ" (Украина)

Генеральная прокуратура завершила расследование эпизодов уголовного дела, связанных с убийством в 1996 году народного депутата Евгения Щербаня. В пятницу Генеральный прокурор Виктор Пшонка назвал бывших премьер-министров Юлию Тимошенко и Павла Лазаренко организаторами и заказчиками этого убийства. Госпожа Тимошенко в пятницу перешла в статус подозреваемой. Если ее вина будет доказана, лидеру оппозиции грозит пожизненное тюремное заключение, отмечают в ГПУ. Соратники Юлии Тимошенко намерены обсудить эту ситуацию на внеочередной сессии Верховной Рады, которая может собраться на этой неделе.

О том, что Генпрокуратура завершила расследование уголовного дела об убийстве народного депутата II созыва Евгения Щербаня, Генеральный прокурор Виктор Пшонка сообщил в пятницу. "Собраны материалы досудебного следствия, свидетельствующие о том, что Тимошенко действительно заказала это убийство вместе с Лазаренко", — заявил Генпрокурор.

Максимальное наказание, предусмотренное ст. 115 Уголовного кодекса ("умышленное убийство"), по которой подозревается Юлия Тимошенко, предусматривает лишение свободы на срок до 15 лет или пожизненное заключение в случае, если будут доказаны корыстные мотивы. В наличии таких мотивов представители ГПУ не сомневаются. Пшонка подчеркнул, что убийство Евгения Щербаня было совершено из "корыстных бизнес-интересов": "Не сошлись планы Лазаренко и Тимошенко в части бизнеса, там, где Щербань не хотел подчинять свой бизнес "Единым энергетическим системам Украины"".

Организация убийства народного депутата, по версии следствия, обошлась его заказчиком в \$2,8 млн. "И Лазаренко, и Тимошенко осуществляли перечисление средств. Первое — \$500 тыс. Тогда с бандой лично рассчитался Лазаренко. А потом было перечислено \$2,3 млн, и это перечисление организовала Тимошенко", — констатировал Виктор Пшонка.

Он также сообщил, что материалы уголовного дела, касающиеся Павла Лазаренко, который сейчас, как известно, содержится в изоляторе города Аделанто (США) и ожидает суда, который решит судьбу его дальнейшего пребывания в этой стране, выделены в отдельное производство. Начальник Главного управления Генпрокуратуры по расследованию особо важных дел Андрей Курьсь заявил, что ГПУ ожидает ответа от властей США на предложение об экстрадиции Павла Лазаренко в Украину: "Ответа мы пока не получили. Думаю, что в ближайшее время мы будем решать вопрос о том, чтобы направить через правоохранительные органы США сообщение о подозрении Павла Лазаренко".

Изменения в статусе

Юлия Тимошенко оказалась в статусе подозреваемой по делу об убийстве Евгения Щербаня в пятницу вечером, после того как начальник Харьковской женской исправительной колонии N54 Игорь Колпашиков передал ей сообщение о подозрении. Согласно ст. 278 Уголовного процессуального кодекса, в этом документе подробно изложены: суть подозрений ГПУ, правовая квалификация уголовного правонарушения, а также краткие обстоятельства дела. Статус подозреваемого в совершении преступления обозначен в ст. 42 УПК. Теперь среди прочего Юлия Тимошенко вправе иметь неограниченные свидания с защитой, а также в любой момент отказаться от дачи объяснений или показаний.

"Тимошенко в процессуальной форме вручен документ о совершении ею тяжкого преступления. Это означает окончание следственных действий. Дальше Тимошенко и ее адвокаты должны ознакомиться с материалами, будет составлено обвинительное заключение, и дело будет передано в суд", — заявил Виктор Пшонка.

За несколько часов до получения этого документа состояние здоровья Юлии Тимошенко резко ухудшилось. Защитник экс-премьера Сергей Власенко сообщил, что попал к ней в полдень, со второй попытки. "Юлия Тимошенко находилась в помещении душевой. Это комната 5-6 кв. м, где находится душевая кабина, умывальник и железный медицинский топчан. Когда я туда зашел, я думал, она умерла! Она лежала на этом топчане мертвенно-бледная и никак не отреагировала на мое приветствие", — рассказал Власенко.

В это же время в душевую зашли сотрудники Главного следственного управления ГПУ по расследованию особо важных дел и СБУ Харьковской области, отметил защитник. "Их было пятеро, старший следственной группы сказал, что они пришли "работать", но главврач Михаил Афанасьев запретил проведение следственных действий. Позже он сказал, что Юлия Тимошенко находилась под действием успокоительного — гидазепама, но гидазепамом нельзя так накачать человека, что он не узнает окружающих!" — возмутился Власенко.

Еще один защитник Юлии Тимошенко, народный депутат Андрей Кожемякин после ее посещения рассказал, что она не помнит событий пятницы. "Юлия Владимировна не нормально

разговаривает, не помнит, что происходило. Несколько раз было такое впечатление, что она не видит. Не смогла прочитать текст, который я ей показывал", — заявил журналистам Кожемякин.

На новые обвинения в адрес Юлии Тимошенко в оппозиции отреагировали незамедлительно. "Власть перешла все границы здравого смысла и достигла дна правового нигилизма и морального упадка. Понимая, что в грязных делах против Юлии Тимошенко вскоре поставит точку Европейский суд по правам человека, поделщики Януковича пошли на дерзкий, лживый и отчаянный шаг!" — сказано в заявлении пресс-службы партии "Батькивщина".

Парламентская фракция УДАР предложила созвать внеочередную сессию Верховной Рады. "На внеочередной сессии УДАР требует отчета Генпрокурора Виктора Пшонки, главы МВД Виталия Захарченко и главы СБУ Александра Якименко о резонансных событиях последних дней и будет ставить вопрос об их политической ответственности", — сказано в заявлении пресс-службы партии. Народный депутат Павел Розенко (УДАР) заявил, что его коллеги сегодня же начнут сбор подписей: "Дата заседания пока неизвестна, но очевидно, что мы потребуем провести сессию в ближайшее время — на этой неделе". "Партия регионов сама готова инициировать заседание парламента, поскольку убеждена, что Юлия Тимошенко виновна во многих преступлениях", — заявил в свою очередь народный депутат Владимир Олійник (Партия регионов).

Появление новых обвинений в адрес Юлии Тимошенко будет иметь негативные последствия для Украины на внешнеполитической арене, но вряд ли приведет к отмене саммита Украина—Евросоюз, запланированного на 25 февраля, считают эксперты. "Очевидно, что игнорирование принципа презумпции невиновности в украинской практике в таком резонансном деле, связанном с уголовным преследованием Юлии Тимошенко, не прибавит очков Украине в процессе евроинтеграции", — отметил глава экспертного общественного совета при комитете "Украина—ЕС" Валерий Чалый.

"Одна из целей саммита для руководства ЕС — наставить Виктора Януковича на путь истинный, думаю, они используют эту возможность", — считает профессор политологии Киево-Могилянской академии Алексей Гарань. В Партии регионов также считают, что проведению саммиту Украина—ЕС ничего не грозит. "Политика — политикой, а уголовщина — уголовщиной, все будет нормально, а если нет — тогда все вопросы к Европе, которая использует двойные стандарты", — заявил первый заместитель председателя фракции Партии регионов Михаил Чечетов.

<http://www.kommersant.ua/doc/2109431>

Сергей Власенко: "Если бы Юлию Тимошенко можно было расстрелять, ее бы расстреляли"

"Коммерсантъ" (Украина)

В конце минувшей недели у Юлии Тимошенко изменился процессуальный статус по двум уголовным делам, которые расследуют Генпрокуратура и СБУ. Руководство колонии, в частности, передало экс-премьеру сообщение о подозрении в организации убийства народного депутата Евгения Щербаня в 1996 году. Защитник госпожи Тимошенко народный депутат Сергей Власенко рассказал о возможном развитии событий, а также выразил уверенность в том, что процедура передачи документов была нарушена.

— *Как бы вы охарактеризовали пятничные события: общение с Юлией Тимошенко, которая не узнавала вас, заявление генерального прокурора, передачу экс-премьеру "сообщения о подозрении"?*

— Сейчас мы видим эскалацию ситуации вокруг Юлии Тимошенко. Предъявление обвинения по статье, предусматривающей пожизненное наказание, говорит о том, что власть перешла все границы и готова уничтожить физически. Если бы Тимошенко можно было расстрелять, ее бы расстреляли. Речь не о том, что Генпрокуратура провела какие-то действия. Идет синхронизированная борьба с оппозицией — власть хочет "зачистить" политическое поле

до президентских выборов 2015 года. Им не нужна живая Тимошенко. Сегодня у меня есть твердое убеждение: задача Януковича — физическое устранение Тимошенко.

— *Вы знакомы с содержанием сообщения о подозрении, которое представители Главного следственного управления Генеральной прокуратуры передали экс-премьеру?*

— Нет. К сожалению, Юлия Тимошенко, в отличие от всех других осужденных, имеющих право в соответствии с ч. 5 ст. 110 Уголовно-исполнительного кодекса на неограниченное количество телефонных звонков без лимитирования их времени, лишена такого права. В выходные никто не может с ней контактировать. Исходя из того, что Пшонка сделал свое заявление в пятницу в 17.30, а вчера Евгению Тимошенко не пустили к Юлии Владимировне, мы вообще не знаем, что с ней происходит, каково состояние ее здоровья и что содержится во врученных ей документах. 19 января у Евгении состоялся разговор с руководителем Качановской колонии Игорем Колпащиковым в присутствии народного депутата Арсена Авакова. Начальник колонии сказал, что представители прокуратуры ничего не вручали Юлии Владимировне лично. Они передали какие-то документы Колпащикову, который вручил их Юлии Тимошенко как обычную почту.

— *Вы считаете, что документ был передан с нарушением соответствующей процедуры?*

— Существует определенный порядок вручения подобных документов. Сразу после передачи предписания необходимо ознакомить лицо с теми правами, которые оно имеет в связи с изменившимся статусом. Естественно, этого сделано не было! Колпащиков не уполномочен на такие действия. Я бы обратил внимание и на другой момент. Когда вступал в силу новый Уголовный процессуальный кодекс, нам говорили, что одним из его преимуществ является равенство и состязательность сторон и что якобы защитники и адвокаты получают равные права со следствием, что они смогут вести собственное расследование. В пятницу Пшонка заявил, что следствие по делу закончено. Где равенство сторон? Где возможность защиты собирать свои доказательства и представлять их в ходе расследования?

— *Участвовала ли защита Юлии Тимошенко в расследовании дела Щербаня?*

— Нет, конечно. О первом действии с участием Юлии Тимошенко по делу Щербаня, которое якобы было проведено, мы узнали в пятницу от Генпрокурора. Я хочу обратить внимание на несколько вещей. Ни разу с момента убийства Евгения Щербаня в 1996 году до событий годичной давности, когда дело начали расследовать снова, фамилия Тимошенко в этом контексте не звучала. В 2000 году Луганской областной суд приговорил к пожизненному заключению гражданина России Вадима Болотских — он признан убийцей, непосредственным исполнителем данного преступления. Юлия Тимошенко ни разу не была опрошена или допрошена по этому делу. В 1999 году в Донецком СИЗО скончался гражданин Кушнир, который, как утверждает следствие, являлся организатором банды, совершившей убийство Щербаня. Прокурором Донецкой области тогда была не Юлия Тимошенко, а Виктор Пшонка, а главой Донецкой облгосадминистрации — Виктор Янукович. Если говорить о выгодополучателях по этому делу, то это две группы людей. В частности, Виктор Янукович, который через четыре месяца после убийства вдруг стал донецким губернатором. Этого бы никогда не случилось, будь Евгений Щербань жив. Выиграли и бизнесмены донецкого региона, разворовавшие бизнес покойного. Никаких дивидендов ни Юлия Тимошенко, ни ЕЭСУ не получали.

— *Готовитесь ли вы обжаловать действия прокуратуры?*

— Нет смысла говорить об этом, не понимая, что произошло, процедуры, по которой это происходило, не зная содержания врученного документа. Пока нам известно о случившемся только со слов Колпащикова, который далеко не всегда говорит правду. К сожалению, представители пенитенциарной службы и он лично неоднократно были уличены нами во лжи. Необходимо, чтобы представитель защиты увидел Юлию Владимировну, поговорил с ней. В пятницу днем она была в таком состоянии, что вообще не могла воспринимать информацию. Когда я зашел к Юлии Владимировне, она меня не узнавала в течение нескольких минут.

— *Вы знаете, какие препараты она принимала?*

— Михаил Афанасьев сказал, что ее состояние было комбинацией физиологического и медикаментозного сна. У меня возникает вопрос: что за препараты, в каком объеме и зачем давали человеку, что после них он две минуты не понимал, кто с ним говорит и что происходит. Это был не сон. Она была очень бледной и не могла говорить... Мое первое впечатление было, извините, что она умерла. Даже сотрудники ГПУ и СБУ, ворвавшиеся в тот момент, когда я находился у нее, вынуждены были признать, что состояние здоровья Тимошенко не позволяет проводить какие-то действия. На мой вопрос о том, что они хотят сделать, ребята ответили: "Мы пришли работать".

— *Получение статуса подозреваемой по двум новым уголовным делам разрушает ваши надежды на освобождение Юлии Тимошенко в случае положительного вердикта Европейского суда по правам человека (ЕСПЧ)?*

— Я еще не знаю, подозреваемая она или обвиняемая. Однако это не лишает нас надежды на выполнение Украиной решения ЕСПЧ. Хочу обратить ваше внимание на то, что решение Европейского суда по правам человека, которое мы сейчас ожидаем, касается задержания, ареста и политических мотивов преследования. Если ЕСПЧ установит политические мотивы преследования Юлии Тимошенко в Украине, это разрушит все легенды Януковича о том, что ее осудил независимый украинский суд. Наша жалоба в Европейский суд сформулирована таким образом, что мы говорим не об одном газовом деле, а обо всех делах в отношении Юлии Тимошенко. Мы убеждены в том, что нет отдельного дела Щербаня, или газового дела, или дела о госгарантиях долгов ЕЭСУ. Все они — элементы одного большого плана по устранению политического оппонента.

— *В связи со вступлением в силу нового Уголовного процессуального кодекса вы теряете возможность защищать Юлию Тимошенко, поскольку не являетесь профессиональным адвокатом. Кого вы планируете пригласить для ее защиты?*

— Это не так. Как объявил Пшонка, дело об убийстве Щербаня объединено с делом по госгарантиям ЕЭСУ. В последнем деле я был защитником Юлии Тимошенко. Поскольку два дела объединили, в соответствии с п.17 переходных положений нового Уголовного процессуального кодекса я остаюсь ее защитником в этом объединенном деле. Я также остаюсь представителем Юлии Тимошенко по ее жалобе в ЕСПЧ. Сейчас власть пытается ограничить мои права. Недавно Печерский районный суд Киева запретил мне выезжать за границу. Если в Европейском суде будут проходить устные слушания, возникнет вопрос — кто поедет на них. Ответа на этот вопрос у меня пока нет.

<http://www.kommersant.ua/doc/2109346>

Битва за князівську спадщину

Віктор Трегубов, "Дзеркало тижня"

Будь-яке будівництво в історичному центрі Києва стає причиною багатьох суперечок, а заодно й протестним майданчиком, особливо якщо це будівництво неподалік Андріївського узвозу — головної вулиці любителів старого Києва. Донині тривають дискусії навколо знесення приміщень фабрики "Юність" у нижній частині Андріївського, планів будівництва готелю МЗС на Пейзажній алеї та реконструкції Десятинної церкви Українською православною церквою Московського патріархату. Нещодавно тут виникла ще одна гаряча точка — будмайданчик на місці знесених у Десятинному провулку будинків (3а, 3б та 5д). Цього разу "засвітилася" Українська православна церква Київського патріархату, що, взагалі, рідкість — на відміну від більш нахрапистих колег з інших конфесій, КП не вплутувався в будівельні конфлікти. З огляду на неоднозначність справи та наявність власних аргументів у кожній стороні, DT.UA вирішило ретельно розібратися та ознайомити читачів з обома позиціями.

Історія місця

Сьогодні Десятинний провулок, що пролягає між Пейзажною алеєю та вулицею Володимирською, місце непримітне — кілька будинків та півтора кафе. Однак тисячу років тому це був адміністративний та ідеологічний центр міста: тут, біля Десятинної церкви, височів

Західний палац князя Володимира. Утім, за словами кандидата історичних наук, старшого наукового працівника відділу археології Києва Інституту археології НАН України Аркадія Козловського, уже в XI ст. палац був розібраний до фундаменту. Потім були дві трагічні дати — 1169 р., коли місто сплюндрували війська князя Андрія Боголюбського, і 1240-й, коли під час облоги Києва ордами хана Батия Десятинна церква, останній бастион городян, зруйнувалася від ударів облогових машин монголо-татар. Верхнє місто надовго стало пустою.

Донедавна у Десятинному провулку стояла будівля, зведена в XIX ст., — невелика садиба протоієрея Павла Підвисоцького, настоятеля Андріївської церкви, — і кілька господарських приміщень поруч. Про те, що на цьому місці колись був князівський палац, ніхто не знав. Уперше на його рештки наштовхнулися лише за радянських часів будівельники, які проклали комунікації. За словами пана Козловського, тоді ж археологи провели дослідження історичного шару.

2002 р. садибу, вже помітно занедбану, було передано Українській православній церкві Київського патріархату в порядку реституції (нагадаємо, відповідної процедура в нашому законодавстві де-юре не прописана, але у випадках із церквами часто здійснювалася на рівні рішень місцевої влади). 2009 р. міська влада дали дозвіл на знесення садиби, погодившись із тим, що вона не становить історичної чи архітектурної цінності. На цей час Київський патріархат, доручивши ведення проекту ТОВ "Левадія" і взявши в підрядники ЗАТ "Інтергалбуд", збирається будувати там новий будинок — багатоповерховий, у якому, за словами очільника інформаційного управління УПЦ КП архієпископа Євстратія, розмістяться офіси церковних служб, кілька майстерень і готель для тих, хто прибуває на церковні ж заходи (справді зручно, з огляду на близькість Михайлівського монастиря та Київської духовної академії). Частина будівлі на правах інвестора займе "Левадія". Яку саме, архієпископ не каже, посилаючись на зобов'язання не розголошувати комерційну таємницю спільних із "Левадією" документів. Це породжує сумніви у противників будівництва — мовляв, чи не станеться так, що "Левадія" там буде більше, ніж патріархату? Принаймні перший поверх будівлі забудовники обіцяють віддати під музейний комплекс.

У противників будівництва також безліч аргументів — зважаючи на те, що вони самі — досить різношерста компанія.

"Серед захисників цього місця є й прості кияни, і громадські організації, і політичні партії — як мінімум представники УДАРу та "Громадянської позиції" відповідний мітинг відвідували, — коментує організатор руху "Захисти старий Київ!" Ігор Луценко. — Були навіть язичники, в котрих якісь свої сакральні претензії на цю територію. У цілому вимоги полягають у тому, щоб не будувати запланований високий будинок. Претензії є й до цільового призначення будівлі — люди думають, що тут має бути туристичний об'єкт, а не офісна чи господарська будівля, і до місця, де її планують зводити: буферна зона заповідника "Софія Київська" належить до особливо цінних земель, тому на будівництво потрібен дозвіл Верховної Ради та ЮНЕСКО. Дехто згадав, що ще в 60-ті роки ці землі виділялися Академії наук, і рішення досі не скасоване. Є також припущення, що церква виступає, швидше, прикриттям для свого інвестора". Серед інших аргументів пан Луценко назвав побоювання з приводу можливого пошкодження археологічного шару.

Єдиної позиції в протестувальників немає: якщо одні виступають проти будівництва у принципі, то інші сподіваються на можливість відновити князівський палац як туристичний об'єкт.

Представники церкви, у свою чергу, натякають, що в лави протестувальників прокралася й ті, хто раніше був причетний до реалізації цього проекту та одержання дозвільної документації на нього, але згодом виявився незадоволеним результатами співробітництва.

За і проти

Спробуємо розглянути всі аспекти можливого будівництва.

Археологічний. Для того щоб уточнити археологічну цінність ділянки, DT.UA звернулося до вже згаданого Аркадія Козловського — саме він уже кілька років керує розкопками, які здійснює на Десятинній Інститут археології. За його словами, від князівського

палацу не залишилося навіть фундаменту: після того як його розібрали, залишки засипали будівельним сміттям. Проте й незначні, як на перший погляд, знахідки принесли користь — вдалося, наприклад, уточнити площу палацу, який виявився приблизно на 250 кв. м більше, ніж вважали вчені. На цей момент археологи досліджують відповідний шар землі, сподіваючись знайти щось цікавіше.

Претензій до забудовника археологи не мають: це явно не той випадок, коли можна казати про збереження чи відновлення історичної будівлі. "Нам обіцяли дочекатися результатів розкопок і музеєфікувати перший поверх будинку. Власне територію палацу буде збережено, — пояснює пан Козловський. — А ось до активістів громадських організацій, які протестують проти забудови, запитання є. Декому аби лишень покричати. До аргументів не дослухаються, приходять, галасують. На нашу групу налетіли, кричали: "Ви, чорні археологи, ідіть звідси!..".

Контраргумент: противники будівництва закидають Інституту археології заангажованість. За словами Ігоря Луценка, Інститут надто швидко погодив можливість будівництва: розкопок іще не завершено, а будівельники вже вбивають у ґрунт палі.

Юридичний. Документи в забудовника в цілому сумнівів не викликають — це визнає більшість противників. Отримано відповідні дозволи та погодження від Київради, Мінкульту, Інституту археології та Інспекції державного архітектурно-будівельного контролю. Екс-голова постійної комісії Київради з питань культури і туризму, а нині нардеп-бютівець Олександр Бригинець навіть подавав заяву до прокуратури, але її перевірка показала, що все в порядку. Однак якщо бути зовсім точним, то такий самий "порядок" — на будь-якому іншому будмайданчику в центрі Києва. Тобто присікатися все-таки можна, а саме:

1. 2002 р. УПЦ КП брала дозвіл на обслуговування будівель, а не на знесення. Тобто цільове призначення було порушено. Раніше представники забудовника стверджували: у 2009 р. міська влада визнала стан будівель незадовільним і дала дозвіл на знесення. Тут можна довго сперечатися, чи були будівлі у плачевному стані через недостатню турботу патріархату, чи він уже прийняв їх такими, як стверджують представники церкви. Справедливі, скоріш за все, обидва твердження. За словами архієпископа Євстратія, одним з основних аргументів на користь знесення стало завершення археологічних робіт.

2. Ця адреса входить до так званої буферної зони Софії Київської і належить до особливо цінних місць культурної спадщини. Раніше представники засновника заявляли, що дана ділянка до буферної зони не належить — противники ж будівництва наполягали на протилежному. Перевірка DT.UA зайняла більше часу, ніж очікувалося: у самому заповіднику "Софія Київська" нам пояснили, що без точного плану робіт стверджувати нічого не можна, оскільки ділянка за відповідною адресою може бути як на території зони, так і за її межами, і порадили знайти видання Науково-дослідного інституту пам'яткоохоронних досліджень "Историко-градостроительные исследования Киева". Ми знайшли і перевірили за мапами: ділянка все-таки потрапляє до "буфера" заповідника, нехай і перебуває на самій її межі. Вищезгадані будівлі не виділені як такі, що становлять будь-яку особливу цінність, однак якщо ділянка потрапляє до такої зони, то для будівництва потрібен дозвіл Верховної Ради та схвалення ЮНЕСКО.

Позиція українського парламенту, втім, не надто хвилює навіть противників будівництва: норми про необхідність його згоди й без того ніколи не дотримувалися. Інша річ — вердикт ЮНЕСКО: і Ігор Луценко, і Олександр Бригинець вважають, що позитивний вердикт організації зняв би основні претензії до забудовника.

Зауважимо: попри те, що будівля розташована "на околиці" буферної зони, та за умови, що висновки Інституту археології справедливі, навряд чи в ЮНЕСКО були б особливі заперечення. Проблема в тім, що до них поки що не зверталися.

Архітектурний. Цей аспект міг би стати одним з головних, але він не надто обговорюється через відсутність чіткого проекту майбутньої будівлі. Наразі відомо, що планується звести п'ять поверхів — трохи вище за сусідні будівлі, але нижче, ніж будинок навпроти. У медіа потрапили відразу кілька різних ескізів: усе по-своєму симпатично, але явно "надто скляне" для того, щоб сподіватися на схвалення києвофілів. Контраргумент забудовників: спорудження не фасадне, з Володимирської вулиці його взагалі не видно, отже,

зовнішній вигляд історичного центру ніяк не зіпсує. "Ми самі не зацікавлені в тому, щоб ця будівля вибивалася з зовнішнього вигляду Києва", — стверджує владика Євстратій.

Можливість діалогу

Тут криється одна з головних проблем цього будівництва: сторони взагалі мало налаштовані на безпосереднє обговорення. При спробі з'ясувати, чи намагалися їхні представники просто сісти за стіл і поговорити, виявилось, що намагалися, але без особливого ентузіазму. Зустріч представників руху "Збережи старий Київ!" с архієпископом Євстратієм теж ні до чого не привела: вони посилалися на висновок своїх юристів, він — на висновки юристів патріархату. Археологи роздратовані діями громадських активістів — ті, у свою чергу, заявляють про недовіру вітчизняним ученим. Не дала розуміння й спроба язичників улаштувати демонстрацію в Будинку письменників під час виступу патріарха Філарета. Отже, поки що єдиний "компроміс" у недалекій перспективі — описане вище виділення першого поверху під консервацію залишків історичного шару та музей. Позицію противників будівництва із цього приводу лаконічно сформулював Олександр Бригинець: "Краще з гіршого".

У цій ситуації арбітром, безперечно, могла б стати ЮНЕСКО — принаймні звернувшись у цю організацію, Київський патріархат зміг би позбутися досить неприємної історії і при цьому набагато краще виглядати на тлі будівельної діяльності іншоконфесійних "колег". Після відповідного схвалення противитися зведенню будівлі зможуть хіба що маргінали. Інше питання — чи захоче патріархат і пов'язаний із ним інвестор ризикнути своїми планами у світлі того, що ЮНЕСКО все ж таки може заперечити чи висунути додаткові вимоги до будівництва?

Симптоматично, втім, що, як і за князівських часів, розібратися між собою без варягів кияни так само неспроможні.

<http://gazeta.dt.ua/internal/bitva-za-knyazivsku-spadschinu.html>

Інтернет-ЗМІ

Довічне для Тимошенко: нюанси звинувачень і розгубленість опозиції

Тиждень.ua

Обвинувачення Юлії Тимошенко в організації вбивства Євгена Щербаня готувалось давно, але стало несподіванкою. В п'ятницю, наприкінці робочого дня, про завершення слідства у цій справі заявив Генеральний прокурор Віктор Пшонка.

Брифінг генпрокурора організувався поспішно, прес-служба ГПУ терміново обдзвонювала обрані інформгентства та телекомпанії. Пізніше прес-служба пояснила: екстреність брифінгу зумовлена «очікуваним надходженням інформації» про вручення Тимошенко повідомлення про підозру в злочині.

За словами Віктора Пшонки, до того часу слідчі не зуміли вручити документ ув'язненій, але це врешті-решт зробив начальник Качанівської колонії. Також генпрокурор наголосив, що медики не бачать перешкод для вчинення з экс-прем'єром «процесуальних та слідчих дій».

Пізніше, щоправда, прокуратура запевняла, що вручення повідомлення про підозру в злочині не є слідчою дією, і такі дії можуть розпочатися тільки тепер. Так стражі закону відповіли захисникові Тимошенко, народному депутату Сергієві Власенку, котрий заявив, що опозиціонерка була в надто тяжкому стані, аби спілкуватися зі слідчими.

«Коли я зайшов, я думав, вона померла. Протягом двох хвилин вона мене не впізнавала», - розповідав раніше того дня Власенко. Слід зауважити, що до підзахисної він потрапив попри її власну відмову від побачень, продиктовану тим-таки станом здоров'я.

Але питання здоров'я Юлії Володимирівни відійшло в тінь після заяви генпрокурора про вручення їй нових обвинувачень. Те ж стосується й інциденту з трьома народними депутатками, котрі напередодні відмовились полишити приміщення, де утримують Тимошенко,

але вранці п'ятниці були буквально викинуті звітти за рішенням суду. Вже ввечері цей скандал відійшов на другий план.

Юридичний бік. Народний депутат і підприємець Євген Щербань розстріляний в Донецькому аеропорту разом із дружиною та ще трьома особами 3 листопада 1996 року. В організації вбивства слідство сьогодні звинувачує экс-прем'єра Павла Лазаренка, але водночас відпрацьовувалась версія і про причетність Тимошенко. Зокрема, перший заступник генпрокурора Ринат Кузьмін неодноразово заявляв, що гроші на рахунки банди вбивць надходили з рахунків Тимошенко, і вона сама нібито погрозувала Щербаню.

18 січня Пшонка повідомив, що слідство спирається саме на ці твердження. «І Лазаренко, і Тимошенко здійснювали перерахування коштів. Перше - 500 тисяч доларів особисто з бандою розрахувався Лазаренко. А потім 2,3 мільйони доларів було перераховано, і це перерахування організувала Тимошенко», - заявив він.

Генпрокурор уточнив, що матеріали по Лазаренку виділено в окреме провадження. Що ж до Тимошенко, то звинувачення в убивстві об'єднано зі «справою ЄЕСУ». Наскільки можна зрозуміти з інформації ГПУ, це пов'язано з тим, що Тимошенко в той час, коли нібито платила вбивцям Щербаня, була президентом ЄЕСУ.

За звинуваченням за ст. 93 Кримінального кодексу, Тимошенко може загрожувати довічне ув'язнення, наголосив Пшонка. При цьому він уточнив, що обвинувачена може вимагати суду присяжних, і що час на ознайомлення зі справою для неї не обмежений – принаймні, поки інакше не вирішив суд.

Думка самої Тимошенко щодо вручення їй повідомлення про підозру може стати відома в понеділок, якщо побачитись із нею вдасться захисникам або рідним. Протягом вихідних зустрінуться із матір'ю намагалась Євгенія Тимошенко, однак їй відмовили і особистій зустрічі, і в телефонній розмові.

Соратники. Опозиційні політичні сили виявились не готові оперативно відреагувати на подію. В суботу фракція «Батьківщини» провела чотиригодинне засідання фракції, де вирішили пристати на ідею фракції УДАР про скликання позачергової сесії парламенту.

Тут опозиціонерам допоміг збіг обставин. 18 січня народний депутат від УДАРу Ярослав Дубневич заявив, що спецпідрозділ СБУ заблокував його приймальню у Львові. Спецслужба у відповідь заявила, що йдеться лише про приміщення однієї з компаній, пов'язаних із Дубневичем.

Проте УДАР оперативно озвучив вимогу провести позачергову сесію, на якій розглянути ситуацію з обшуком, а для солідності – також і з дотриманням прав Тимошенко та Луценка. Після вручення экс-прем'єрці повідомлення про підозру в «Батьківщині» мусили підтримати цю ініціативу.

Як розповідають джерела Тиждень.ua, опозиціонери спробують викликати до Ради керівників СБУ, МВС та Генпрокуратури. Також ітиметься про створення тимчасової слідчої комісії, котра розслідувала б убивство Щербаня та інші вбивства бізнесменів і політиків на Донбасі тих часів.

Водночас проведення сесії залишається під питанням. Перша проблема – збір 150-ти депутатських підписів за позачергову сесію. Багатьох депутатів немає зараз не лише в Києві, а й в Україні. До того ж, невідомою лишається позиція ВО «Свобода». Представники останньої запевнили Тиждень.ua, що позиція партії щодо подій довкола Тимошенко буде сформульована в суботу, однак до кінця дня неділі цього так і не сталося, зв'язатися з ними теж не вдалося.

Друга проблема – участь у позачерговій сесії провладних фракцій. Для відкриття засідання необхідно, щоб у залі зареєструвались 226 депутатів. Опозиціонери такої кількості багнетів у своїх лавах не мають, то ж регіонали з комуністами та частиною позафракційних, суто теоретично, можуть зірвати позачергове засідання своєю неявкою.

В неділю Арсеній Яценюк у Facebook спрогнозував, що позачергове засідання може відбутись 29 січня. «Голова ВРУ має 7 днів на скликання з моменту отримання відповідної вимоги», - нагадав політик.

Крім того, опозиція вимагатиме зустрічі з президентом Януковичем, повідомив народний депутат Андрій Павловський. А на понеділок призначено акцію протесту молодіжних організацій кількох політсил, що входять до Об'єднаної опозиції.

Міжнародний аспект. «Правова ескалація проти Тимошенко відбулася як раз в той час як дипломати ЄС обговорюють, чи слід пом'якшити свою позицію у справі щодо экс-прем'єра і дозволити підписати торгову угоду <...> Такий неочікуваний крок може ще більше ускладнити відносини з Європейським Союзом та США, зважаючи на те, що цей рік, на думку аналітиків, стане для України вирішальним щодо того, чи поверне одна з найбільших європейських націй ближче до ЄС чи піде назад до Росії». Так 19 січня написала британська Financial Times.

Офіційних коментарів з боку Заходу на вихідних не було. Водночас ввечері в неділю з'явилась інформація про зустріч Генпрокурора Віктора Пшонки, міністра охорони здоров'я Раїси Богатирьової та голови Державної пенітенціарної служби Олександра Лісіцкова з акредитованими в Києві дипломатами.

Згідно з повідомленням ГПУ, чиновники поінформували представників 23-х дипломатичних місій (включаючи місії Росії, США та ЄС) про вручення Тимошенко повідомлення про підозру, та переконували їх, що при цьому дотримано всіх вимог законодавства. Міністр Богатирьова при цьому представила медичні висновки, за якими Тимошенко може брати участь у слідчих діях.

Очевидно, реакції іноземних урядів слід чекати з початком робочого тижня. В будь-якому разі нескладно спрогнозувати, що відносини з Заходом від нової «справи Тимошенко» не покращаться, питання тільки в градусі погіршення.

<http://tyzhden.ua/Politics/70198>

Вадим Колесніченко: «Тимошенко симулює хворобу»

Українські Національні Новини -

Народний депутат від фракції Партії регіонів Вадим Колесніченко абсолютно не здивувався гарному стану Юлії Тимошенко на відеозйомці під час вручення їй повідомлення про підозру у співучасті вбивства нардепа Євгена Щербаня. Політик вважає, що Ю. Тимошенко спекулює на своєму здоров'ї, щоб не потрапити у зал суду. Про це В.Колесніченко повідомив кореспонденту УНН.

"Те, що Тимошенко є симулянткою, по-моєму, ясно вже всім. Весь цей спектакль вже всіх навіть не дратує, а залишає без уваги. Ми розуміємо, про що йде мова, ми розуміємо, що у Тимошенко тільки одна задача, їй потрібно не потрапити до залу судового засідання по ЄЕСУ і тепер у справі про вбивство. І навіть німецькі медики відчують себе вже дуже ніяково. Спина, нога, голова, дивні насильницькі уколи через систему блютуз у вухо і мозок - все це ми вже бачили.

Тепер ось чекаємо тему радіоактивних випромінювань, що її бідну опромінюють. Але ще є тема під назвою страшний космічний промінь прибульців Януковича. Вони проникають через вікна і розкладають психіку людини, примушують визнати його свою причетність до вбивства", - сказав він.

За прогнозами нардепа, тема здоров'я Ю. Тимошенко ще не одноразово буде мусуватися у пресі.

"Я думаю, ми будемо дивитися спектакль, серіал, мильну оперу з тисячею серій, що вона не потрапляє до зали судового засідання. В остаточному підсумку, я думаю, ще пару раз дадуть цьому спектаклю бути продемонстрованим.

Та й потім, у нас є, згідно з новим КПК поняття відеоконференції - вона буде учасником судового засідання через відеомонітори. Чим більше публічності - тим більше ганьби", - зазначив політик.

Також, В. Колесніченко вважає, що у блоці Ю. Тимошенко не дарма розміщені камери.

"Зрозуміти, що Тимошенко є симулянткою було дуже просто, коли буквально місяць тому, вона ламала двері в ізоляторі. По-перше, було видно на яких підборах вона ходить і як вона реагувала, як вона знімала цей каблук, як вона зігнулася. Продемонструвала приголомшливу гнучкість страшно хворої спини і молотила каблуками, на яких здорова жінка не кожна може ходити. Я можу сказати, що те, що камери там стоять - і слава Богу! Вона потім розженеться, головою у стіни буде битися, розповість, що її катували підлі правоохоронці. Все йде своєю чергою, я думаю, ми цю чашу повинні випити всі, і вона в першу чергу", - зазначив нардеп.

Нагадаємо, 8 січня Тимошенко заявила, що розпочинає акцію громадянської непокори.

Вона відмовилася повертатися у свою палату в лікарні, вимагаючи прибрати цілодобове відеоспостереження, цілодобовий конвой в палаті і чоловіків-вартових.

Як повідомлялось, депутатки 16 січня отримали дозвіл на короткострокову зустріч з Юлією Тимошенко, яка мала завершитися о 19.30 годині.

Олександр Кужель, Людмила Денісової та Тетяни Слюз залишилися в лікарні оголосивши про приєднання до акції громадської непокори Ю.Тимошенко. Нардепи проігнорували прохання головного лікаря ЦКЛ №5 М. Афанасьєва дати спокій важкохворим пацієнтам.

17 січня, лікарі Центральної клінічної лікарні "Укрзалізниці" у Харкові, де проходить курс реабілітації засуджена экс-прем'єр України Юлія Тимошенко, провели мовчазну акцію протесту.

Водночас під лікарнею "Укрзалізниці" у Харкові відбувся мітинг, учасники якого тримали у руках плакати з написами "Вона дратує – вона не ЦКЛ, "В лікарні лікуються, а не піаряться", "Не заважайте працювати лікарям"

У мітингу брали участь понад півтисячі мешканців Харкова, які закликають Юлію Тимошенко припинити "піаритися" у стінах ЦКЛ №5. А під стінами ЦКЛ №5 у Харкові, де проходить реабілітацію Юлія Тимошенко, паралельно відбувався мітинг її прихильників.

Також нагадаємо, народний депутат фракції "Батьківщина" Тетяна Слюз заявляє про нанесення їй тілесних ушкоджень невідомими в масках, які сьогодні силою викинули жінок-депутатів з лікарні "Укрзалізниці".

Згодом повідомлялось, що Харківські лікарі зафіксували на тілі у народного депутата Тетяни Слюз плями. За її власними словами, вони з'явилися у неї не сьогодні, а раніше.

Захисник ув'язненої Юлії Тимошенко, який прибув до ЦКЛ №5 "Укрзалізниці", Сергій Власенко каже, що коли він побачив свою підзахисну вона його дві хвилини не могла впізнати.

За його словами, йому на мить здалося, що Тимошенко померла. Після цього вона дві хвилини не впізнавала Власенка і він одразу викликав головного лікаря.

18 січня у Генпрокуратурі заявили, що вбивство народного депутата Євгена Щербаня було замовлено Павлом Лазаренком та Юлією Тимошенко на ґрунті бізнес-інтересів. Генпрокурор повідомив, що 500 тис. дол. за виконання вбивства Є.Щербаня були перераховані з банківського рахунку П.Лазаренка, а перерахування решти 2 300 000 дол. організувала Ю.Тимошенко.

<http://www.unn.com.ua/uk/exclusive/1179297-timoshenko-simulyuye-khvorobu-v-kolesnichenko>

Сергій Пашинський: "Янукович - це вовк, що потрапив у капкан: він вже не знає, на що кидатися і що гризти"

Gazeta.ua

Висунення нового звинувачення экс-прем'єру Юлії Тимошенко є реакцією влади на майбутнє рішення Євросуду щодо першої її справи.

Про це сказав народний депутат від "Батьківщини" Сергій Пашинський.

Коментуючи висунення Юлії Тимошенко нового звинувачення щодо причетності до вбивства народного депутат Євгена Щербаня у 1996 році, він підкреслив, що ця справа, які попередні, "висмоктана з пальця".

"Це все - сфальшована справа. І її висунули Тимошенко тільки по одній простій причині — з дня на день ми очікуємо рішення Європейського суду з прав людини і я впевнений, що ця справа — це якраз реакція режиму Януковича на це майбутнє рішення. Вони не сумніваються, яким воно буде, у них є достатньо кваліфікованих юристів, які пояснили, що шансів у них виграти немає жодних", - підкреслив він.

Нардеп додав: "Відповідно, для того, щоби Тимошенко не відпускати на свободу, а вони ж декларують, що виконають рішення ЄСПЛ, вони і пішли на черговий кримінальний злочин".

Пашинський також зауважив, що Тимошенко висувалися звинувачення у той час, коли вона була, за словами медиків, під дією медикаментів, що є протизаконно.

"Коли людина була без захисника, була під впливом стресу, медикаментів, коли не сприймала інформацію, їй висували це звинувачення. Вони злочинці. І я впевнений, що народ України, закон України їх покарає", - підкреслив він.

Говорячи про перспективи цієї справи для экс-прем'єра, нардеп наголосив: "Не хочу гадати на кавовій гущі, бо коли 2 роки тому Тимошенко висунули звинувачення по так званій газовій справі і коли під час суду її захисники пред'являли оригінальні документи НАК "Нафтогазу", всі експертизи, всі докази, які б говорили про невинуватість Тимошенко, це не завадило покидьку Кіреєву винести вирок, який здивував весь світ. Янукович — це як той вовк, який потрапив у капкан — він вже не знає, на що йому кидатися і що йому гризти. Але навіть, якщо він відгризе собі лапу, він вже нікуди не втече".

http://gazeta.ua/articles/politics/_yanukovich-ce-vovk-scho-potrapiv-u-kapkan-vin-vzhe-ne-znae-na-scho-kidatisya-i-s/478024

Сергей Кивалов: «Украина в глазах Европы нередко выглядит странно, если не сказать смешно»

Главком

Неделю назад «Главком» опублікував статтю «Рецепт «покращення Європейського суду от Кивалова» о подготовленном Сергеем Киваловым докладе «Обеспечения жизнеспособности Страсбургского Суда: структурные недостатки в государствах-участниках», который будет презентован на сессии ПАСЕ 22 января. Народный депутат не согласился с отдельными положениями статьи, обратившись с просьбой обнародовать его взгляд на данную тему.

Опубликование Европейским судом по правам человека решений по 211 делам многих повергло в шок. Но давайте не будем лукавить: результат был прогнозированным. Один из главных вопросов, возникающих сейчас у наших граждан – почему сразу было рассмотрено такое количество дел? Я бы ответил на него так:

Этот факт еще раз подчеркивает актуальность моего доклада в ПАСЕ. Потому что 206 из 211 решений – это дела–клоны. То есть, в Европейский суд по правам человека продолжают поступать жалобы в отношении не исполнения решений национальных судов Украины, несмотря на принятое в 2009 году пилотное решение ЕСПЧ по этому вопросу.

Эти 206 решений приняты по двум категориям дел в рамках одного и того же системного недостатка. В деле «Робота и другие против Украины» и объединенных с ним 88 жалобах выявлено нарушение ст.ст. 6 п.1; 13 и ст. 1 Протокола 1 Конвенции о защите прав человека и основных свобод. А проще говоря, длительное не исполнение решений национальных судов. В деле «Варава и другие против Украины» и объединенных с ним 118 жалобах выявлено нарушение тех же статей Конвенции. Но уже в отношении затягивания исполнения тех решений национальных судов, которые были вынесены против предприятий государственной формы собственности или предприятий, контролируемых государством.

Кроме того, 17 января 2013 года Страсбургским судом были рассмотрены еще 4 индивидуальные жалобы и одна коллективная жалоба 18 бывших заключенных Изяславской

колонии. По данной коллективной жалобе Суд выявил нарушение ст. 3 Конвенции (пытки и бесчеловечное или унижающее достоинство обращение или наказание) и ст.1 Протокола 1 Конвенции (защита собственности). Все эти решения не являются окончательными и вступят в законную силу по истечении 3 месяцев, если не будут обжалованы со стороны государства.

Как показывает практика, сложно справиться с системной проблемой одновременно, даже, несмотря на принятие в прошлом году Закона «О гарантиях государства по исполнению судебных решений», вступившего в силу 1 января 2013 г. Наша извечная проблема – отработать механизм исполнения этого закона.

Любому гражданину, отслеживающему события в Совете Европы, хорошо известно, что ЕСПЧ сегодня буквально завален делами. Страсбургский Суд не в состоянии в короткий срок рассмотреть поданные туда жалобы. Я очень сомневаюсь, что гражданам, обращающимся в Страсбург, хотелось бы ждать решения годами. Тут мы попали, фактически, в тупик: ЕСПЧ не может, а жалобщики не хотят... Совершенно очевидно, что надо что-то менять. Проблема эта появилась не сегодня и реформирование ЕСПЧ в той или иной мере идет давно. Надеюсь, что на сессии ПАСЕ 21-25 января после моего доклада «Обеспечения жизнеспособности Страсбургского Суда: структурные недостатки в государствах-участниках» будет принята соответствующая резолюция, благодаря которой реформа ЕСПЧ войдет в активную фазу.

Критика оппозиции

Я остановлюсь на отдельных, важнейших пунктах этого документа. Добавлю лишь, что меня очень удивляют высказывания пары – тройки украинских политиков-аутсайдеров, пытающиеся всячески помешать тому, чтобы я представил свой доклад в Страсбурге. Причем, их высказывания настолько дилетантские, настолько очевидно, что они очень примерно представляют, как работает ЕСПЧ, что становится просто стыдно.

В последнее время – как раз накануне сессии ПАСЕ - оппозиционеры пытаются «заполитизировать» совершенно неполитические вопросы. Самое печальное, что им глубоко безразличны судьбы жалобщиков ЕСПЧ, как безразлична и судьба нашей страны в целом. Чтобы они не говорили, чтобы не выкрикивали на своих любимых площадках – на митингах, - за время своей власти они не сделали ничего ни для оптимизации работы ЕСПЧ, ни для продвижения реформы национального законодательства, ни для выработки оптимальной процедуры выполнения решений ЕСПЧ в Украине.

Что им мешало? Ответ очевиден. А сейчас, когда при президентстве Януковича – нравится он кому-то или нет – были приняты ключевые законы судебно-правовой реформы (которые, кстати, не могли принять более 10 лет!), оппозиция критикует. Правда, не конструктивно, а так, по инерции. Что же, мир всегда делился на тех, кто что-то делает, и на тех, кто критикует.

Благодаря «усилиям» наших крикунов, страдает результат и имидж Украины, которая нередко выглядит странно, если не сказать смешно, в глазах Европы.

Даже такое знаменательное событие для нашего государства, как поручение Парламентской Ассамблеей подготовки доклада на важнейшую тему - украинскому политику можно настолько бездумно и безграмотно критиковать! Такое впечатление, что они не считают себя гражданами этой страны.

И дело абсолютно не в том, что этот доклад готовил именно я. Вообще, докладчиков от Украины в ПАСЕ за все время нашей независимости можно пересчитать «на пальцах». А по такой важнейшей теме, как реформа ЕСПЧ докладчиков из Украины никогда не было!

Это достаточно почетная и ответственная миссия. Тем более, что тема «Обеспечение жизнеспособности Страсбургского Суда: структурные недостатки в государствах-участниках» - достаточно сложная, интересная и требует систематического исследования.

О докладе

Материал для доклада собирался и анализировался на протяжении двух лет! Работали над ним около тридцати человек, лучших украинских экспертов. Естественно, нами были учтены результаты предыдущих исследований парламентариев Совета Европы, положений

Интерлакенской, Измирской и Брайтонской деклараций, решений ЕСПЧ, Резолюции и Рекомендации Комитета Министров Совета Европы, Резолюции и Рекомендации ПАСЕ.

Основная цель, которую я перед собой ставил при написании этого доклада – это определение широко распространенных «структурных/системных недостатков» и изучение национальных мер, направленных на обеспечение быстрого и адекватного их устранения. Это как раз и есть то, что поможет «разгрузить» ЕСПЧ и сделать более прогрессивным национальные законодательства.

Подготовленный проект документа рассмотрел существующие проблемы в 9 государствах-членах Совета Европы (Болгарии, Греции, Италии, Молдове, Польше, Российской Федерации, Румынии, Турции и Украине), изучил вопрос определения структурных/системных проблем и процедур исполнения «пилотных» решений; рассмотрел наиболее распространенные системные/структурные недостатки и меры, которые государства-участники предпринимают по их устранению.

Кроме того, в докладе проанализированы существующие механизмы парламентского контроля в государствах-участниках, их недостатки и преимущества.

После проведенного исследования были определены меры, которые могут быть приняты государствами для устранения структурных недостатков и улучшения механизмов исполнения решений Европейского Суда по правам человека в этих государствах.

Кроме того, по результатам подготовки данного доклада был также разработан проект Резолюции Парламентской ассамблеи Совета Европы, который предусматривает ряд рекомендаций государствам-участникам, которые необходимо предпринять для усовершенствования национального законодательства в данной сфере.

В этом и состоит основная практическая ценность этого документа. По сути это рецепт для выздоровления ЕСПЧ. Изучив проблему структурных недостатков, я пришел к выводу о том, что она никак не связана с общим количеством жалоб, поступивших от государства на рассмотрение в ЕСПЧ.

Указанные в Резолюции 1787 (2011) 9 государств: Болгария, Греция, Италия, Молдова, Польша, Румыния, Российская Федерация, Турция и Украина - лидируют (кроме Греции) по количеству поступающих жалоб на рассмотрение в ЕСПЧ.

Принципы подсчета

Дело в том, что подавляющее большинство этих государств являются самыми густонаселенными в Европе. Я убежден, что чисто математический подход к статистике Страсбургского суда не корректен. К примеру, наибольшее количество жалоб в абсолютном выражении поступает от России. При этом население России составляет около 142 миллионов человек (по данным на 1.01.2011 года - 141 млн. 915 тыс. человек).

За прошедший год судами Российской Федерации было рассмотрено 13 миллионов гражданских дел, 5 миллионов административных дел и 1 миллион уголовных дел. В Украине в 2011 году на рассмотрении судов первой и апелляционной, и кассационной инстанций находилось около 11 миллионов дел (10 млн. 678 тыс. 208 дел).

Но только лишь количество жалоб в ЕСПЧ в связи с большим населением государства не может характеризовать страну как государство со структурными недостатками.

Тем более, что 90% поступивших в ЕСПЧ жалоб являются неприемлемыми. Только вдумайтесь в эту цифру! Из всех поступивших жалоб лишь 10% подлежат рассмотрению Судом. Остальные – отнимают время на изучение «пухлых» материалов. В нашей стране бытует распространенное ошибочное мнение, что Европейский Суд – это следующая инстанция. На самом деле это не так. ЕСПЧ может рассматривать исключительно те дела, где есть нарушение Конвенции. В принципе, это должно быть хорошо известно всем, кто обращается в Страсбург. Особенно, юристам, занимающимся этими вопросами. Увы, пока ситуация печальная...

Я и группа экспертов пришли к единому мнению: для определения круга государств со структурными недостатками необходимо брать во внимание такие критерии: показатель

количества жалоб по отношению к населению, наличие пилотных и квазипилотных решений ЕСПЧ, резкий прирост новых жалоб (как, например, в этом году от Сербии), состояние исполнения решений ЕСПЧ. Эти выводы нашли отражение в предварительном проекте Резолюции.

Из количественных статистических показателей наиболее объективным является показатель количества поступивших в ЕСПЧ жалоб по отношению к населению государства. В 2011 году у следующих государств-участников наибольшее количество жалоб по отношению к населению (на 10.000 населения): Сербия (5.10), Черногория (5.02), Молдова (2.88), Хорватия (2.69), Эстония (2.58), Лихтенштейн (2.50), Румыния (2.43), Монако (2,42), Словения (2,08) и Швеция (2,02).

В таком случае на 10000 населения в Сербии приходится более 5 жалоб в ЕСПЧ, в то время как в государствах, которым посвящен доклад (кроме Румынии и Молдовы) эти показатели близки к среднему (в России – 0,88; Болгарии – 1,61; Греции – 0,59; Италии – 0,78, Молдове – 2,88; Польше – 1,32; Румынии – 2,43; Российской Федерации – 0,88; Турции – 1,18 и Украине – 1,01).

Особое внимание в докладе уделяется вопросу введения двойной системы парламентского контроля, где мониторинг национальным парламентом будет действовать по умолчанию, а мониторинг ПАСЕ будет подключаться в случае необходимости. И это правильно.

Ведь, по сути своей ПАСЕ – это консультативный орган, состоящий из представителей парламентов всех государств-членов. А кому, как не парламентариям разбираться в структурных недостатках национальных правовых систем, которые в той или иной степени присутствуют в каждом государстве?

<http://glavcom.ua/articles/9343.html>

Олександр Стоян: «Тюрма за голосування чужою карткою – це занадто» *Обозревателю*

Кримінальну відповідальність за голосування чужою карткою на законодавчому рівні пропонують закріпити лідери трьох опозиційних фракцій: Арсеній Яценюк, Віталій Кличко та Олег Тягнибок. Парламентарі вважають, що острах потрапити за ґрати змусить кожного володаря депутатського мандату голосувати персонально.

За волевиявлення чужими картками лідери опозиції пропонують карати позбавленням волі на термін від 5 до 8 років. Ця норма, у разі прийняття закону, стосуватиметься депутатів усіх рівнів. Між тим у таборі правлячої більшості шанси документу стати повноцінним законом називають, м'яко кажучи, примарними. Представники провладної Партії регіонів вважають, що кримінальна відповідальність за "гру на піаніно" - аж занадто жорстоке покарання. Крім того, зазначають у "біло-блакитній" команді, норма про персональне голосування прописана у Конституції. Про те, що ця норма повсякчас ігнорується, регіонали воліють не згадувати...

Хай там як, але сумарної кількості голосів "Батьківщини", "УДАРу" та "Свободи" недостатньо для ухвалення законопроекту. В опозиційному активі нині 177 голосів, тоді як для результативного голосування необхідно як мінімум 226. Чи готові представники ПР підтримати опонентів у питанні персонального голосування? Про це і не лише говоримо з регіоналом Олександром Стояном.

Пане Олександр, як ви загалом оцінюєте ініціативу опозиції щодо введення кримінальної відповідальності для депутатів за голосування чужими картками?

Кримінальна відповідальність – це занадто. Чому? Тому що тут неможна оцінювати ситуацію однозначно. Бувають різні обставини: людина захворіла, перебуває у відрядженні і т.п., але хоче проголосувати по тому чи іншому питанні. На мій погляд, в такій ситуації має бути письмове звернення на ім'я голови ВР з проханням зарахувати голос. Але це має бути виключенням з правил. Особисто я виступаю за те, щоб депутати голосували самі за себе. Разом

з тим, є об'єктивна реальність. Багато депутатів є президентами компаній, займаються виробництвом. Вони не завжди вчасно можуть прибути до Верховної Ради...

Це навряд чи може слугувати вагомим аргументом, адже згідно з законом, депутат не може суміщати крісло парламентаря з посадою у владі чи бізнес-структурах.

Так, але ще раз зауважую: карна відповідальність за голосування – це занадто.

Можливо, й занадто. Але з одного боку, є чітка конституційна норма про персональне голосування, яка постійно ігнорується. З іншого, з вітчизняних "піаністів" сміється увесь світ. Тобто, щось в будь-якому разі потрібно змінювати.

Дійсно, є чітка конституційна норма і кожен депутат зобов'язувався відповідально працювати у парламенті, виконувати накази виборців і таке інше. Безумовно, депутати повинні знаходити можливість бути присутнім у Верховній Раді і особисто висловлювати свою точку зору.

Чи думали ви на рівні фракції про пошук компромісного знаменника у цьому питанні, адже опозиція, схоже, відступати не збирається? І навряд чи потрібно доводити, що конституційна норма про персональне голосування у нас не діє.

Знаєте, у нас багато конституційних норм та законів не діють, тому процедура голосування – не головна біда. Якщо відбувається голосування на користь людей, варто бути менш прискіпливим. Разом з тим, ще раз підкреслюю: я стою на позиції, що депутат має голосувати сам за себе.

Чому це питання мусує опозиція? Відповідь дуже проста: опозиція не хоче голосувати, їй це не потрібно. І чим гірша економічна ситуація в країні, тим більш задоволеною виглядає наша опозиція. А мета змусити депутатський корпус голосувати персонально...? Вони розуміють, що не завжди Партія регіонів може бути присутньою в залі у повному складі. Таким чином, голосування по важливим законам може бути провалено, а для них це політично вигідно. Але повірте, пройде певний час і ми побачимо, що представники опозиції не завжди голосують самі за себе. До речі, в останній день сесії, коли голосувалося питання про декриміналізацію окремих статей Кримінально-процесуального кодексу, за деяких відсутніх депутатів від "Батьківщини" голосували їхні колеги. Але себе вони не бачать...

Загалом, в цьому питанні не повинно бути ніяких компромісів: є конституційна норма і крапка. А нашій політичній силі, безумовно, потрібно більше працювати зі своїми депутатами і говорити про важливість персонального голосування.

Чи може нова система "Рада", на введені в дію якої наполягає опозиція, стати панацеєю, чи й тут знайдуться способи голосування "за себя и того парня"?

Ой, ви знаєте, в нас народ може вигадати що завгодно. Депутати – тим більше. Вони вже, до речі тренувалися. Кажуть, можна увімкнений телефон підставити, а можна чашку теплою чаю – буде йти тепловий сигнал і кнопка загориться. Але це все жарти. Я вважаю, що не обов'язково вводити голосування сенсорною кнопкою, хоча це, безумовно дещо дисциплінує депутатів.

В цій історії є ще один важливий нюанс. Якщо команду наших опонентів представляють, скажімо так, чисті політики, то в нашій політичній силі представлено дуже багато організаторів виробництва. Вони є президентами підприємств, очолюють наглядові ради і т.п. Тобто, вони займаються конкретними справами. Так, можна сказати: "Якщо займаєшся конкретною справою, то не йди в депутати". Але з іншого боку, їм потрібно бути депутатами, тому що вони представляють інтереси цих організацій, знають які закони потрібні і як ці закони будуть працювати. Тобто, це професіонали своєї справи. Вони справді не завжди можуть бути присутніми у сесійній залі. Хоча це їх не виправдовує, адже ми не так вже й багато часу знаходимося у залі, тому потрібно правильно планувати свій час. З одного боку, ми до цього йдемо. Але з іншого боку, ви побачите, як невдовзі буде голосувати опозиція. Не хочу забігати наперед, але вони з часом також будуть голосувати не лише за себе, а й за відсутніх колег.

Прес-служба "УДАРу" розповсюдила заяву, де зазначається, що ця політична сила буде звертатися з позовами до суду (спочатку вітчизняного, згодом – Європейського суду з прав

людини) з тим, щоб визнати незаконними голосування, під час яких депутати використовували картки колег.

Я вважаю, що і "УДАР", і "Свобода" - занадто політизовані, вони, схоже, вже готуються до виборів 2015 року. Головною ж функцією парламентарів є робота над законами. Їм варто про це пам'ятати. А якщо говорити про законодавчу ревізію, то, повірте мені, "під роздачу" потрапить усе, що голосувалося за цілих 20 років. До речі, можна буде скасувати і третій тур голосування на президентських виборах 2004-2005. Але ж очевидно, що це шлях в нікуди. Не потрібно цього робити. Прийшли до парламенту? Будьте ласкаві, працюйте, вносьте закони, а не займайтеся піаром, ревізіями і тому подібним.

"УДАР" та "Свобода" переживають період дитячого росту. З часом вони перехворіють і стануть на шлях прагматизму і життєвих реалій. Поки що їхня сильна заполітизованість суттєво відбивається на роботі парламенту. Почали з бійок, троціння парканів... Такі дії наносять шкоду іміджу України загалом та парламентаризму безпосередньо. Але є й позитивні моменти. Я особисто вважаю позитивом той факт, що нові політичні сили більш жорстко наполягають на тому, щоб депутати спілкувалися державною мовою. Хоча я є членом Партії регіонів і вважаю, що російська мова має право на офіційний статус. Ну, і власне, наполягання на тому, щоб депутати були присутніми на робочому місці і голосували персонально – це також позитивний момент.

Я думаю, що з часом все наносне відкинеться і парламент буде працювати у конструктивному руслі. До речі, в нас було вже кілька голосувань, які зібрали понад 300 голосів. Треба вносити менше заполітизованих законів і більше тих, які дійсно відбивають настрої та інтереси людей. Переконали, що за такі закони ми завжди зможемо сконсолідувати весь парламент, незалежно від політичних поглядів.

<http://obozrevatel.com/interview/01437-stoyan-tyurma-za-golosuvannya-chuzhoyu-kartkoyu-tse-zanadto.htm>

Блоги

Анатолій Гриценко: «Живодери в офіцерських погонах?!»
pravda.com.ua

"Шановний Анатолію Степановичу! У нас навіть слів не вистачає, щоб передати той жах, який твориться зараз в українській армії. У нашому місті Житомирі, в 95-й аеромобільній бригаді, де зараз проводяться комплексні заняття з бойової підготовки, для того, щоб солдати відчули себе як на війні й зміцнювали бойовий дух, особисто командир бригади (офіцер української армії!) наказав убити трьох бездомних собак на очах у солдат. Спочатку їх прибили саперними лопатками, потім підірвали вибуховими пакетами. Командир змусив солдат дивитися на їхню кров і розкурочені внутрішні органи. Куди ми котимося? Як такі деспоти можуть керувати і чому вони можуть навчити наших дітей? Де гарантії, що той ізверг наступного разу не проводитиме подібні навчання на людях? Це крик душі, особливо солдат-жінок, які усе це бачили і ледве не втрачали свідомість від такого публічного живодерства! Отака наша армія, від неї з такими командирами можна очікувати не опори і захисту, а жорстокості та зламаної психіки. Як жити у такому суспільстві безкарності? Люди беззахисні, залякані й навіть не знають, до кого вже звертатися. Допоможіть!!!"

Знаєте, після цього листа чи не вперше за останні роки пожалкував, що я – не міністр. Бо той комбриг був би відсторонений від посади за півгодини, а якщо інформація підтвердиться – звільнений негайно. І не лише з посади – з армії!

А поки що – я офіційно звернувся до керівництва Міноборони з вимогою провести службове розслідування і прийняти відповідні рішення.

Якби ж ота моральна деградація – лише в одній бригаді, чи лише в армії... Гниє з голови, але прогнило вже майже все тіло, і влади, і суспільства теж.

Хворій країні, аби видужати, доведеться згадувати первинні значення, на жаль, багатьма забутих слів – Честь, Гідність, Мораль, Відповідальність...

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/grytsenko/50fcea6ddcd1/>

Арсен Авоков: «Antonio Matragrano для Юлії»
pravda.com.ua

Прийшов лист з Італії. Італійський художник хоче подарувати Юлії намальований ним портрет. Незвичайний.

Хтось, як зазвичай, почне юродствувати.

Хтось сміятися і видавати сарказми в святотатстві, складаючи невдоволено губи...

Я на це дивлюся по-іншому. Дивлюся як на порив людини. Дивлюся як на душевний рух – підтримати Юлію Тимошенко.

Італійський "мультимедіа-художник" Антоніо Матраграно (Antonio Matragrano) вже кілька разів контактував з нами в Італії і зараз знову відреагував на події з Тимошенко – теплим листом підтримки і побажанням подарувати свою картину Юлії.

Ми обов'язково передамо Юлії ці теплі слова.

Сьогодні Юлії як ніколи важлива підтримка кожного з нас!

Тут відео його невеликий авторської мультимедіа-інсталяції "Yulia Free" ("Юлія вільна") і сама картина:

(Користуючись нагодою хочу подякувати українському студентству в Римі з студентського кампусу в Римі, і Тарасу Семенюку особливо, за допомогу при контактах з усіма хто цікавиться долею України. Україна повинна пишатися своїми студентами в Італії – це інтелігентні і щирі люди – патріоти України)

<http://blogs.pravda.com.ua/authors/avakov/50facd4385e92/>

Телебачення і радіомовлення

Україна за тиждень: Юлії Тимошенко висунули нове обвинувачення *УТ-1, Підсумки дня*

Як би там не було, а закони, що обмежують продаж алкоголю поки що лише на рівні пропозицій. Натомість цього тижня сталося багато інших резонансних подій. Юлії Тимошенко висунули нове обвинувачення: цього разу - в причетності до вбивства. Україна попросилася з видатним дисидентом Михайлом Горинем, а у Кабміні запропонували нову часову реформу. Докладніше про все в огляді українських подій за тиждень.

Юлії Тимошенко висунули обвинувачення в убивстві депутата Євгенія Щербаня. Стаття передбачає довічний термін ув'язнення. Як заявив генпрокурор Віктор Пшонка, Тимошенко підозрюють у тому, що вона замовила це убивство разом із Павлом Лазаренком. Мотив - бізнес-інтереси.

"Справу Щербаня" Генпрокуратура об'єднала з іншою - про борги ЄЕСУ. На брифінгу Віктор Пшонка також повідомив про те, що Україна вже виплатила Росії 15 мільйонів гривень. Нагадаю, російське Міноборони вимагає від уряду України повернути понад 400 мільйонів доларів, які завинила корпорація "Єдині енергетичні системи" за часів керівництва Юлії Тимошенко.

Жахлива аварія на Львівщині забрала 5 життів. Близько 20-ти людей опинилося у лікарні. Пасажирський автобус, що віз людей з Тернополя в Червоноград зіткнувся з вантажівкою. Аварія сталася в четвер на трасі "Київ-Чоп". За свідченням очевидців водій автобуса ймовірно вперше їхав цим маршрутом, бо весь час перепитував дорогу, а коли

виїжджав на головну - знехтував дорожніми знаками і не поступився фурі. До того ж у салоні було значно більше пасажирів, ніж дозволено.

Віталій ГАПЧИЧ, заступник начальника управління ДАІ у Львівській області: Водій вантажівки, вже уникаючи зіткнення, робив спробу ухилитися. Удар був значний, маршрутку розвернуло, а вантажівка просто зложилася і залишилася на обочині.

Цього тижня Україна попрощалася з видатним дисидентом Михайлом Горинем. Він помер на 83 році життя після важкої хвороби. Друзі та побратими Михайла Гориня називають його одним із ідеологів незалежності країни. Завдяки його старанням у 1990 році відбувся Ланцюг Злуки. Горинь був одним із співзасновників Народного Руху, депутатом Верховної Ради, яка приймала Акт про Незалежність України. У часи СРСР його двічі засуджували за антирадянську діяльність - у таборах він провів понад 10 років. Поховали Михайла Гориня на Личаківському цвинтарі у Львові.

Українці можуть залишитися жити в зимовому часі. Скасувати перехід на "літній" час пропонує Міністерство економічного розвитку і торгівлі. На думку чиновників, це поліпшить стан здоров'я українців, підвищить їхню працездатність та зменшить кількість аварій. Новий порядок пропонують запровадити з 1-го березня. Документ винесли на громадське обговорення, а через місяць передадуть на розгляд уряду та Парламенту.

Свій аналог Ейфелевої вежі отримали мешканці Сімферополя. З нагоди дня автономії там прикрасили різнобарвними вогнями 180-метрову телевежу. Декорації з 5-ти тисяч ліхтариків важать майже 3 тонни. Малюнок постійно змінюється. Республіканському бюджету нове вбрання вежі обійшлося у чверть мільйона гривень. В Україні телевежу в такий спосіб прикрашають уперше. Кримчани вже готові поділитися досвідом.

Опозиція вимагатиме створення слідчої комісії у щодо розслідування вбивства Щербаня

5 канал, Час новин

Створити тимчасову слідчу комісію у парламенті щодо розслідування вбивства Євгена Щербаня та інших політиків – вимагатиме об'єднана опозиція.

Таке рішення політрада «Батьківщини» ухвалила на сьогоднішньому закритому засіданні – повідомляє агенція Інтерфакс з посиланням на власні джерела у партії. За цією ж інформацією, наступного тижня опозиціонери почнуть збирати підписи для проведення позачергового засідання Верховної Ради аби заслухати інформацію генпрокурора про останні події навколо Юлії Тимошенко. Раніше, депутат від партії регіонів Володимир Олійник заявив, що провладна фракція готова підтримати опозицію для проведення позапланової сесії. Заява політика оприлюднена на офіційному сайті Партії регіонів.

Президент ПАРЄ назвав Тимошенко політичним в'язнем

Політичним в'язнем назвав Юлію Тимошенко віце-президент Парламентської асамблеї Ради Європи – Рене Руке. За його словами, більшість європейських політиків не розуміє ситуації з українською экс-прем'єркою.

Водночас євро посадовець наголосив, що у ПАРЄ бачать Україну членом Євросоюзу. Але для цього Києву необхідно вирішити багато існуючих проблем. Зокрема, з вибіркоким правосуддям і правами людини. Тільки тоді – каже Руке – можна буде говорити про перспективи кандидатства.

Нагадаємо, саміт Україна-ЄС має відбутися 25-го лютого цього року у Брюсселі.

"Подробности" выяснили, что происходит с "Аэросвитом"

Интер, Подробности недели

А в Украине и без снега можно получить сотни отменённых рейсов и тысячи пассажиров, ночующих в аэропортах. Проблемы с "АэроСвитом" войдут в историю украинского авиасообщения. Крупнейшая авиационная компания страны заявила о процедуре

банкротства. Но многие эксперты уверены - это не жёсткая посадка, а крутое пикирование. Мол, компанию до банкротства могли довести сознательно. В самом "Аэровите" это опровергают. Однако билеты на свои рейсы там продолжали продавать даже за несколько дней до их отмены, выяснил Максим Урлапов.

Рейс Лики Гобечиа отменили. Женщина пошла требовать от представителей «АэроСвита» - купить ей билеты на самолёт другой авиа-компания, предоставить еду и проживание в отеле.

Лица ГОБЕЧИА, пассажир компании "Аэросвит": В сервис-центре никто ничего не обещает - говорят только, что они сами уволены и ничего не могут предложить.

В подобной ситуации - оказались тысячи клиентов "Аэросвита". Они застревают в аэропортах в самых разных уголках мира. Некоторые провели там по несколько суток. Многим пришлось покупать билеты на самолёт другой компании - за свои деньги - лишь бы добраться домой.

Вот эта семья с грудничком и ещё двумя детьми - застряла в аэропорту Тель-Авива на три дня. В Израиль летали, чтобы подготовить старшую дочь к сложной операции. Сейчас они уже дома. На сайте "Аэросвита" оформили заявку на компенсацию. Но в очереди оказались где-то на двухтысячном месте.

Елена ВОЛКОВА, пассажир рейса Тель-Авив-Киев: Нам еще не перезванивали с Аэросвита и ничего не предлагали, если Аэросвит не восполнит наши потери, то мы будем обращаться в суд и заявлять материальный ущерб.

Пик отмен рейсов "Аэросвитом" был на прошлой неделе. Тогда в день отменяли до сорока вылетов. В самый разгар новогодних и рождественских праздников, когда люди чаще всего летают самолётами - компания объявила о начале процедуры банкротства. Худшего времени - не придумаешь, говорят эксперты. А политолог Юрий Романенко уверен - "Аэросвит" доводили до грани банкротства сознательно.

Юрий РОМАНЕНКО, политолог: Как строится бизнес вот этот вот монополистический в Украине, когда актив берется - из него выжимается по-максимуму - при этом ничего не вкладывается в его развитие, только чтобы он держался еле-еле на плаву, а потом - банкротится - как вот это произошло с "Аэросвитом".

В "Аэросвите" такие обвинения опровергают.

"Аэросвит" на сегодняшний день не является банкротом. Компания продолжает работать. А главная причина сложного финансового состояния компании - кризис в отрасли, усиленный сокращением спроса".

"Аэросвит" был крупнейшей авиа-компанией в Украине. Её самолёты летали по восьмидесяти разным направлениям по всему миру. Теперь же компания отказалась от большинства своих рейсов. Оставила за собой лишь несколько. Это видно даже по свободным креслам в аэропорту и пустующим стойкам регистрации в час пик.

Максим УРЛАПОВ, корреспондент: На маршруты "Аэросвита" - теперь претендуют другие авиакомпании. Они уже начали подавать заявки в госавиаслужбу. Больше всего заявок подала компания "Международные авиалинии Украины" - сокращённо МАУ. Она же начала пополнять свой флот самолётами "Аэросвита".

После этого в прессе появилась информация - якобы, украинский миллиардер Игорь Коломойский, которого считают собственником "Аэросвита" установил контроль над "Международными авиалиниями Украины". Об этом написала газета "Коммерсант" со ссылкой на свои источники.

"МАУ и "Аэросвит" начали ослаблять взаимную конкуренцию. Сейчас руководство МАУ говорит, что у компании один хозяин - Игорь Коломойский".

В МАУ эту информацию опровергли - мол, Коломойский к ним никакого отношения не имеет.

"Авиакомпания "Международные авиалинии Украины" глибоко возмущена распространением в средствах массовой информации откровенной лжи об изменениях в структуре собственности МАУ".

"Аэросвит" и МАУ действовали сообща. И все для того, чтобы оптимизировать накопленные "Аэросвитом" долги. Так считает директор Центра транспортных стратегий Сергей Вовк.

Сергей ВОВК, директор Центра транспортных стратегий: Це робиться для того, щоб зараз всі прибутки були у МАУ - борги будуть у Аеросвіт. Імовірність їх повернення буде не дуже висока. Як в відомому анекдоті - я все свої долги прощаю. Так і тут.

Через суд возврата долгов добивается от "Аэросвита" аэропорт Борисполь. Представители авиакомпании на заседание не пришли - сослались на занятость.

- Відповідач веде себе недобросовісно щодо цього процесу і маніпулює та затягує його.

Суд обязал авиакомпанию выплатить "Борисполю" сорок два миллиона гривен долга. Но представители аэропорта не уверены, что все деньги будут перечислены. Уже на следующей неделе - в этом же суде - начинается рассмотрение дела о банкротстве "Аэросвита".

Рейс двух гражданок Дании отменили ещё две недели назад. Но женщины узнали об этом только сейчас - в аэропорту "Борисполь". Говорят, никто с ними даже не пытался связаться, чтобы предупредить.

Дора МЕСТ, пассажир компании "Аэросвит": В нашей стране - клиент всегда на первом месте, если возникают проблемы, то клиенты об этом узнают самыми первыми. А здесь с нами не считаются. Говорят - сами себе помогите.

В странах Евросоюза - уже давно действует принцип открытого неба. Это значит, что любая авиакомпания может подать заявку и летать на любом рейсе. Это создаёт конкуренцию. Значит - авиаперевозчики стараются давать максимальное качество обслуживания и при этом - по минимальной цене. В Украине - всё по-другому, говорят эксперты. Ведь "Аэросвит" был фактически монополистом.

Игорь ГОЛУБАХА, эксперт в сфере туристического бизнеса: Они держали уровень цен, который был им экономически интересен - если с тобою нет конкурента рядом стоящего - то очень просто держать эту цену.

Скандал с "Аэросвитом" может стать переломным моментом в истории украинского авиасообщения, говорят эксперты. Это произойдёт, если место крупнейшего авиаперевозчика займут сразу несколько компаний-конкурентов. А вот если появится новый монополист - рано или поздно ситуация с массовыми отменами рейсов - повторится. И снова крайними в схемах передела рынка - окажутся пассажиры.

Для Президента важливіше утриматися при владі, ніж покращити добробут українців?

Радіо Свобода, Ваша Свобода

Гості «Вашої Свободи»: Анатолій Кінах, народний депутат, экс-прем'єр; Олександра Бетлій, експерт Інституту економічних досліджень та політичних консультацій.

Олександр Лашенко: Глава держави розкритикував надзвичайно низький, на його думку, рівень виконання економічних реформ. При цьому навіть вжив слово «саботаж». Про це він заявив під час засідання Комітету з економічних реформ напередодні.

«Я розумію, що можна недоотримати ресурс, якісь прорахунки були. Можна недовиконати його (мається на увазі цей національний план економічних реформ) на 10-20 %, але не більше». Кажє Президент. «Як можна виконати його на 25-35%? Це саботаж!».

При цьому Віктор Янукович підкреслив, що відповідальність за отакий от розвиток подій з здійсненням економічних реформ в Україні лежить на середній ланці міністерств і відомств, виконавців на місцях, а також загалом на Кабміні.

Пані Олександро, як Ви вважаєте, в Україні зараз здійснюються економічні реформи? Якщо вони здійснюються, хто і що може цьому заважати? Чи можна при цьому говорити про саботаж?

Олександра Бетлій: На жаль, 2012-й став роком, коли реформ взагалі не було здійснено, на мою думку. Крім того, в деяких питаннях навіть ми зробили крок назад.

На жаль, тому що в 2010-2011 роках, принаймні, були якісь поступки у напрямку певних реформ. Тобто в 2010 році, ми пам'ятаємо, це був новий Податковий кодекс. У 2010 році були зміни, які очікував від нас МВФ щодо закону про НБУ, закон щодо ринку енергетики. В 2011 році найбільшою зміною була пенсійна реформа. Скажемо так, її початок.

У 2012 році, на жаль, треба зазначити, що таких змін не відбувалося. Причина, яка була, – брак політичної волі. Брак політичної волі, можливо, пояснювався тим, що все ж таки були неузгодженості між навіть центральними органами влади. Крім того, напередодні виборів здійснювати реформи у нас ніхто не любить і не вмє.

– Тому що, на Ваш погляд, треба різні соціальні виплати і інші речі?

Олександра Бетлій: Зрозуміло.

У нас, наприклад, якщо ми говоримо про соціальну сферу, замість того, щоб запроваджувати адресну соціальну допомогу і дещо обмежувати деякі виплати соціальні різним категоріям населення, які не залежать від рівня їхнього доходу, минулого року досить сильно було збільшено соціальні виплати.

Крім того, у то час, коли всі говорили, що буде сповільнення економічного зростання, що будуть проблеми в економіці, було вирішено все ж таки, наприклад, робити виплатив вкладникам колишнього «Ощадбанку». Це те, що не треба було минулого року взагалі робити. Ці гроші можна було використати кращим чином.

– Ви говорите про брак політичної волі, який, на Вашу думку, є з боку кого? Середньої ланки міністерств і відомств, про що говорив Віктор Янукович напередодні, чи вищої, можливо, нижчої ланки?

Олександра Бетлій: Я сказала б, що вищої ланки. Оскільки знову ж таки, коли ми говоримо про національний план, одним з пунктів було зокрема запровадження середньострокового бюджетного планування. Цього не було зроблено. Якби була політична воля, мені здається, це зробили б саме на вищій ланці.

Закон теж, який мали подати до Верховної Ради, його не було до кінця розроблено, закон «Про надання державної допомоги». Це дуже важливий закон в Україні, зважаючи на високий рівень державної допомоги, яка надається не прозоро, на високий рівень квазіфіскальних операцій, тощо. Закон розробляв Антимонопольний комітет. І Антимонопольний комітет не знайшов розуміння і згоди з боку, наприклад, Мінфіну і Мінекономіки на саме той погляд, який вони викладали у законопроекті.

Не можна сказати, що це саме середня ланка. Мені здається, що все ж таки тут є проблеми і на середній ланці і зверху – в міністерстві.

– Пане Кінах, на Вашу думку, здійснюються зараз, принаймні впродовж минулого року, економічні реформи в Україні?

Якщо щось цьому заважає, хто може бути, так б мовити, відповідальний, навіть винуватцем цього гальмування? І чи можна при цьому говорити про саботаж, як стверджував напередодні Глава держави?

Анатолій Кінах: Необхідно, по-перше, відмітити, що реформи необхідні не з точки зору політичної кон'юнктури чи відсотків довіри виборців, реформи життєвонеобхідні для всієї української економіки, держави і суспільства.

Чесно кажучи, за цей вже 21 рік незалежності по деяких життєвоважливих параметрах якісна дистанція між Україною і зовнішнім світом збільшується. Особливо по параметрах, які якраз і визначають якість життя людей: рівень смертності, умови доступу до медичних послуг, якість цих послуг, проблематика побутова, морально-фізична, зношеність житлово-комунального господарства і багато іншого, що дуже впливає не тільки стан справ в державі, на

якість життя громадян, але і на морально-етичну атмосферу в державі. Тому реформи необхідні. І те, що їх необхідно втілювати в життя, немає сумнівів.

Але я думаю, що мова йде навіть не про саботаж, мова йде про те, що реформи – це комплекс дуже серйозних, системних, високопрофесійних, інтелектуальних дій. І для того, щоб досягати результату реформ, особливо таких, як пенсійна реформа, яка впливає на кожного громадянина України, чи реформа в системі оподаткування, необхідно проводити дуже серйозну роботу в рамках комунікацій діалогу з суспільством.

І перед тим, як розпочати ту чи іншу реформу, необхідно радитися з експертами, з тими, хто працює в реальному секторі економіки чи в конкретній галузі, наприклад, в медицині, щоб суспільство розуміло, яка мета реформ, які етапи, якою ціною можна досягнути результату.

– Такі консультації відбуваються?

Анатолій Кінах: На жаль, до сьогоднішнього дня ці консультації достатньо поверхові і ритуальні. І суспільство вже дізнається про конкретні кроки по реалізації реформ після того, як прийняті відповідні законодавчо-нормативні акти, починається вже дискусія з точки зору їх оцінки. Це неправильно. Це по-перше.

Тому я поділяю думку, що сьогодні необхідно дуже жорстко, включаючи політичну волю, безумовно, персональну відповідальність, підсилити системність, професійність всіх складових реформ як в центрі, так і на місцях. А для цього необхідно, щоб працював уряд, щоб уряд формувався не по принципу торгівлі за портфелі чи боротьби за представництво інтересів якоїсь політико-фінансової групи.

Уряд – це вищий виконавчий орган в державі. І кожен міністр чи віце-прем'єр, чи Прем'єр з моменту призначення в уряд повинен забути про ту політичну силу чи за олігархічну групу, він повинен захищати інтереси держави, ефективно виконувати свої функції і персонально відповідати за кінцевий результат. Тобто персоніфікація відповідальності повинна бути.

І я дещо засмучений розглядом ходу реалізації реформ на вчорашньому засіданні Комітету з питань реформ під головуванням Президента. Коли в системі державного управління даються негативні оцінки без персональних наслідків, то це дуже негативно впливає на всі подальші складові. Тобто всі чиновники, виконавці чітко розуміють, що після таких гострих звинувачень немає ніяких персональних наслідків.

Це неправильно! Це руйнує систему управління. Це різко знижує персональну відповідальність.

– Але ж Президент заявляв про відповідальність, з його точки зору, середньої ланки міністерств. Так би мовити, не самих міністрів.

Анатолій Кінах: Я впевнений, що мова йде про відповідальність як центральних, так і місцевих органів влади. Бо, наприклад, та ж пенсійна реформа. В принципі те, що пенсійна реформа нам необхідна, що необхідно поступово від солідарної системи переходити до накопичувальної, щоб формувати соціальні і державні, і недержавні пенсійні фонди з тим, щоб людина мала чіткий прямий зв'язок, як вона працює, як вона працює, який в неї стаж, щоб вона впевнилася в завтрашньому дні. Так, як працюють сучасні розвинуті пенсійні системи в розвинутих країнах.

Але ми зробили перший крок, ми збуджували суспільство, особливо, коли змінювали рік виходу на пенсію для жінок, а на цьому все зупинилося. І вся динаміка перейшла тільки у площину соціального негативу, суспільного негативу. Такі речі неприпустимі з точки зору відношення до реформ.

У той же час я хотів би відмітити, що, крім таких дуже серйозних проблемних питань, питань відсутності персональної відповідальності, відсутності системності, комплексності і контролю, безумовно є і деякі позитиви.

Наприклад, хай вимушено, але в 2012 році Україна почала чітку вже, цілеспрямовану роботу по ефективному використанні власних енергоносіїв. І за рік видобуток природного газу, який ми видобуваємо на території України, збільшився практично до 21 мільярда кубічних

метрів. Тобто починається реальна диверсифікація і зниження тієї високої економічної і політичної залежності від постачання енергоносіїв в першу чергу з Росії. Спрощена система.

Ми поставили крапку в 2012 році над дискусією, необхідна вона чи не необхідна. Однозначно необхідна, як джерело нових робочих місць і формування середнього класу.

Але все це треба дуже динамічно поглиблювати, бо, відверто кажучи, в Україні немає ні запасу часу, ні міцності зволікати з питаннями, які впливають на конкурентоздатність економіки, рівень і якість життя людей.

І особлива тема – це, безумовно, правова система з точки зору формування верховенства права і рівності всіх перед законом, бо економіка і демократія взаємопов'язані. Інвестор йде тільки в ту державу, де інвестиції його захищаються по принципу верховенства права. І Україні над цим треба дуже серйозно працювати.

– Пане Анатолію, а Ви поділяєте думку пані Бетлій, що при цій важливості речей, про які Ви вже сказали, бракує передусім політичної волі саме з боку керівництва? Можна про це заявляти?

Анатолій Кінах: Я не сказав би так, бо по суті реформа – це центральна складова і програми Президента України, який був обраний більшістю голосів українських виборців, і це по суті головна складова програм всіх політичних сил в Україні, які сьогодні в тому числі присутні у парламенті, включаючи нові політичні сили, такі партії, як УДАР, «Свобода», тощо.

Мова йде про те, що в Україні, і я маю право про це сказати, зробити висновок, крім проблем, про які ми зараз кажемо: соціально-економічних, бідності, недосконала судова система, корупція, тощо за ці роки дуже знизився рівень, якість системи державного менеджменту. Я деколи жартую, я беру, кажу, трудову книжку міністра і бачу там один запис: «Міністр».

Тобто, на жаль...

– Тобто за відданістю підбирають кадри, Ви вважаєте?

Анатолій Кінах: На жаль, дуже багато випадків, що на місцях і в центрі, і в місцевих органах влади працюють люди, які займають посади, виходячи з політичної кон'юнктури, з політичного кольору, без врахування їх досвіду і вміння працювати в інтересах суспільства і держави. І це дуже заважає у тому числі реалізувати оту політичну волю. А це не просто воля. Це життєва необхідність для країни з тим, щоб займати гідне місце у світі і впевнено дивитися у завтрашній день.

– Пані Олександро, справді, як сказав Анатолій Кирилович, скоро буде 22 роки незалежності України. Всі уряди, всі президенти – ніхто не скаже, що він проти реформ, що ці реформи не потрібні. Декларація постійно лунає.

Зрештою, Ви вже назвали деякі чинники, передусім, з Вашої точки зору, брак політичної волі. Що це заважає?

Адже, з іншого боку, ті приклади у світовій історії, коли все-таки реформи успішно здійснювалися, на думку більшості оглядачів (є думка, що у Чилі успішно здійснювали реформи, наприклад, у Сінгапурі), при цьому ж реакція суспільства, коли реформи дійсно почалися на практиці, дійсно була неоднозначною.

Як отут домогтися балансу: втримати владу в демократичній державі, де є вибори, де владу можна втратити під час голосування на черговій виборчій кампанії, і водночас провести ці реформи, які передбачають зокрема певні соціальні кроки, які не будуть сприйняті більшістю населення так чи інакше?

Як тут досягти цього балансу? Чи він неможливий в принципі?

Олександра Бетлій: В принципі тут якраз те, що я говорила про брак політичної волі. Тут для нас, на жаль, для нашого уряду, для Президента здається найважливішим не досягнути більшого добробуту для українців, а утриматися при владі.

Якраз досвід інших країн свідчить про те, що успішні реформи є болісними, і тому цих прем'єрів, ті партії не вибирають повторно. Тобто, якщо ми згадаємо ту ж саму Польщу...

– Так. Мазовецький не був прем'єром, але був тоді.

Олександра Бетлій: Це був термін один для всіх. Тобто, якщо вони пройшли через болісні реформи, влада змінилася після цього. І це нормально. В Чехії було те ж саме. Тобто, якщо знаходиться прем'єр-міністр, президент, тощо, тобто людина, яка очолює державу, яка опікується більше добробутом населення, а не добробутом свої партії або утриманням влади у своїх руках впродовж певного періоду, тоді тільки можна очікувати реформи. Всі реформи є болісними для тієї чи іншої людини.

Якщо ми говоримо про пенсійну реформу знову ж таки, то так, жінкам тепер доводиться працювати довше. Водночас знову що ми зробили? Цього року замість того, щоб отримати хоча би той баланс Пенсійного фонду, який був, ще більше збільшили пенсії. Так, пенсії є низькими в Україні. А для того, щоб зробити вище пенсії, треба сприяти тому, щоб зарплати більше зростали. Тоді зростає фонд оплати праці, зростають внески до Пенсійного фонду, як результат, Пенсійний фонд може сплачувати більше.

Що ми маємо цього разу? Знову дефіцит Пенсійного фонду ще більше збільшився. Тобто ми оцінюємо його десь в 30 мільярдів гривень в 2012 році. Що це означає? Це означає, що знову ж таки другий накопичувальний рівень ми не можемо запровадити.

Беремо податкову реформу. Ухвалили Податковий кодекс, який на папері є досить ліберальним, є позитивним. Ми оцінювали його досить позитивно саме на папері. Ми зазначали це. Не діє він. Податковий тиск минулого року ще більше збільшився.

– *Що заважає, на Ваш погляд?*

Олександра Бетлій: По-перше, те, що в бюджет треба було забезпечувати доходи, які уможливили б виплату більших соціальних ініціатив. Як результат, бізнес страждає. Тобто інвестиційний клімат у нас погіршується.

Крім того, минулого року весь бізнес стикнувся з новими формами, новими формами звітності, новими документами, які потрібно заповнювати. Цього року знову змінюються деякі форми звітності. Тобто на папері документ, Податковий кодекс, то не можна сказати, що він гірший, чи він взагалі поганий. Він кращий, ніж те, що було. Реальність, практика інші.

Практика інша, тому що те, що зазначав пан Анатолій, що реформи – це сукупність. І ми маємо поєднувати всі ці зміни. Тобто зміни, лібералізація податкового законодавства мають також супроводжуватися зміною бюджетної політики.

Якщо податкова змушена виконувати план, який їй написаний, при чому план по доходах, план по штрафам, то податкова буде тиснути на бізнес, щоб виконати цей план. Інакше, якщо вона не тисне, ми не забезпечили доходи у бюджет, ми не можемо виплатити навіть те, що ми пообіцяли пенсіонерам.

Тобто реформа – це справді така дуже велика сукупність, яку треба сісти, системно підійти і запроваджувати ці реформи. А не ми зробили крок вперед, а потім ми два кроки назад, якщо не більше. Або на папері у нас все виглядає непогано, індекс ведення бізнесу Світового банку – там все покращилося. Але це покращилося на папері.

– Так. Про це зокрема Президент напередодні зазначав. 152 місце серед 183 держав світу.

Олександра Бетлій: Тому що просто зменшили кількість платежів податків, зменшили кількість якоїсь звітності. А водночас податковий тиск збільшився. Минулого року зокрема збільшилися досить сильно авансові виплати, сплата податку на прибуток підприємств саме підприємствами. Чому? Тому що податкова тиснула на бізнес, і просто вони були змушені це робити.

Крім того, хочеться зазначити, що коли ми говоримо про аналіз плану реформ і саме про те, що якраз вчора Президент і критикував, що не були виконані ті дії плану дій, вони є досить загальними. Тобто переважно вони звучать: «подати законопроект», «розробити методологію», ще щось. Має бути справді персоналізована відповідальність, але і в плані має бути чітко зазначено, що не розробити, а ухвалити, запровадити.

– Пане Анатолію, на Ваш погляд, що важливіше все-таки: певна діяльність виконавчої влади, дуже значима, чи все ж таки законодавча підтримка ще більш важлива? Як Ви вважаєте, що тут відстає більше зараз у втіленні реформ в Україні, у всіх цих проблемах?

Анатолій Кінах: Є принципові умови, від виконання яких і залежить результат структурних реформ, особливо, коли вони зачіпають інтереси суспільства.

По-перше, є крилата фраза, яку я дуже поділяю, що політики думають про майбутні вибори, а державні діячі думають про майбутню державу. Якраз, коли ми кажемо про серйозні, в тому числі болючі структурні реформи, мова повинна йти якраз про державні інтереси, про майбутню державу. Це перше.

По-друге, для того, щоб проводити ту чи іншу реформу треба мати і політичну, і професійну мужність ставити точний діагноз того, що відбувається в державі, який соціально-економічний стан життя людей, економіка, тощо. Бо тільки на основі таких високопрофесійних, системних і деполітизованих діагнозів можна і формувати мету, і програму реалізації цієї мети, тобто реформи. Цього нам, на жаль, теж не вистачає.

І я дуже часто зупиняю у тому числі урядовців тим, що нагадую їм, що суспільству, людям абсолютно не цікаві переможні рапорти про збільшення там ВВП. Люди дають оцінку владі по тому, як змінюється реальне життя.

– Отже, і статистика офіційна. От промислове виробництво скорочується на 7,6%.

Анатолій Кінах: Так. Впевненість у завтрашньому дні, можливість виховувати людей, жити гідно на своїй землі. І якраз оці якісні характеристики повинні бути в основі і прийняття рішень, і контролю за виконанням, ходом реалізації реформ. На жаль, цього також дуже не вистачає.

І, безумовно, я впевнений у тому, що жодна реформа без хоча б мінімальної підтримки суспільства реалізована бути не може.

– Є зараз підтримка суспільства, як Ви вважаєте?

Анатолій Кінах: Є розуміння необхідності. Але одна з серйозних проблем, які нам треба вирішувати в Україні, то це зворотній зв'язок між владою і суспільством, комунікації, роз'яснення.

– Але, пане Анатолію, те, що Ви кажете, при всій важливості, з іншого боку, наприклад, пересічний бізнесмен за того рівня податків, про що сказала пані Олександра, судова система, то як він може підтримувати, коли він щодня стикається фактично з усіма цими складнощами?

Анатолій Кінах: Так про це і йде мова – про комплексність.

Сьогодні, виходячи з власного досвіду спілкування з нашими партнерами, іноземними інвесторами, нам вже прями текстом кажуть: шановні українці, не розповідайте нам про ваш інвестиційний потенціал, про ставки ваших податків, бо ми можемо адаптуватися до них, будь ласка, докажіть на справі, що Україна, як сучасна держава, спроможна забезпечити захист прав власника, інвестора, корпоративну безпеку, рівноправну конкуренцію. Оце зараз те, що стало одним з найважливіших чинників, які, на жаль, дуже погіршують наш інвестиційний клімат.

І нам треба чітко розуміти, що коли ми кажемо про розвиток економіки, якість життя людей і необхідність розвитку демократичних інститутів – це взаємопов'язані речі. Бо демократія – це верховенство права. А інвестор буде йти тільки в ту державу, де він впевнений в захисті своєму незалежно від прізвищ, політичного кольору, тощо.

– Де є певні, чіткі, визначені правила гри.

Анатолій Кінах: І комплексність. Я тут повністю поділяю цей висновок. Бо, наприклад, зараз знову лунає завдання – це виведення зарплати з «тіні». Так, це треба робити. По різних розрахунках, в тому числі і податкових служб, біля 150 мільярдів гривень в Україні в рамках року знаходяться в «тіні» у контексті зарплати.

Але ж ми повинні розуміти, що для того, щоб це завдання вирішити, необхідно, як мінімум, зробити перший крок – це знизити навантаження на фонд оплати праці. В Європі середнє навантаження на фонд оплати праці – 25-26%. В Україні зашкалює за 50%. І бізнесмен,

роботодавець дуже часто і густо вимушений, чи він буде сплачувати ці всі податки і збори та стане банкрутом, чи він буде шукати якісь, перепошую, «альтернативні» варіанти, щоб якимось чином вижити і працювати.

– Як це можна зробити в нинішніх умовах?

Анатолій Кінах: Це треба в комплексі вирішувати. Хочемо вивести зарплату з «тіні», треба чітко зрозуміти і поставити мету поетапного зниження навантаження на фонд оплати праці, займатися проблематикою незареєстрованої зайнятості, чому це відбувається, проблем, які стосуються структури собівартості нашої продукції, енергоємності, продуктивності праці.

Тобто тільки так, у комплексі, можна зацікавити людей, як кажуть у світі, що по закону працювати вигідно! І оце питання знову ж є одним із основних чинників, які впливають на виконання наших реформ.

– Пане Анатолію, у 2013 новому році можуть бути зрушення на краще в цьому плані? Якщо так, то завдяки чому?

Олександра Бетлій: Обов'язково повинні бути, тому що я не хочу навіть розглядати варіант, коли Україна з нашими можливостями (це визнає увесь світ) буде перетворюватися у сировинний придаток розвинутого світу чи експортером кваліфікованої дешевої робочої сили. Це вже питання нашого майбутнього.

І політична воля, і вміння працювати в інтересах держави – все повинне бути задіяне, бо у нас немає запасу часу зволікати з вирішенням цих питань.

– Пані Олександро, у 2013 році будуть зрушення на краще у цьому плані?

Олександра Бетлій: Ми також сподіваємося, що буде, тому що є «вікно», скажімо так, перед виборами президентськими, по-перше.

– 2015 року.

Олександра Бетлій: Так.

По-друге, Україна вже стикнулася з тією ситуацією, коли нічого не робити занадто стає дорого.